Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 349
Vineri 30 august 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Citiți în acest număr

Să folosim din plin fiecare oră bună de lucru

SĂ NU ÎNTÎRZIEM CU ARĂTURILE

Ing. N. ȘERBANESCU
de la I.C.A.R.
București

De efectuarea la timp și în bune condiții agrotehnice a arăturilor pentru însămînțările din toamna aceasta și primăvara anului 1958 este strîns legată soarta recoltei viitoare. Experiența stațiunilor noastre experimentale cît și a cultivatorilor fruntași a dovedit cît se poate de convingător că acolo unde această lucrare este făcută cu întîrziere se obțin producții scăzute.

De ce nu este bine să întîrziem cu arăturile?

Se știe că pămîntul nu este un organism mort. In el trăiesc o mulțime de viețuitoare mici (microorganisme) care prin felul lor de trai ajută la îmbogățirea solului în substanțe hrănitoare ce pot fi folosite cu ușurință de plante. Aceste viețuitoare au însă nevoie de aer și de umezeală pentru a putea trăi și a se hrăni. Cu cît întîrziem lucrarea solului, cu atît acesta se bătătorește, iar aerul și apa din el se împuținează; într-un astfel de pămînt microorganismele își micșorează activitatea și chiar pier.

In afară de aceasta, prin lucrările de vară aplicate solului se distrug foarte multe buruieni, precum și ouăle și larvele multor insecte vătămătoare care dijmuiesc culturile într-un procent însemnat. Un alt avantaj al arăturilor făcute la timpul potrivit este că orice cantitate de apă provenită din ploile căzute pînă la semănat intră ușor în pămînt și se păstrează în adîncime, ca într-un rezervor.

Din practică cît și din experiențele întreprinse de Institutul de cercetări agronomice s-a văzut că cu cît pămîntul s-a lucrat mai din vreme, cu atît griul a dat o producție mai mare. Pentru a obține o recoltă bună de griu arătura trebuie făcută cu cel puțin 2-3 săptămîni înainte de însămînțat pentru ca pămîntul să aibă timp să se așeze. Influența negativă pe care o are întîrzierea arăturilor asupra recoltei reiese clar din exemplele următoare: la stațiunea experimentală Mărculești, regiunea Constanța, atunci cînd arătura de 20 cm s-a făcut în vară, s-a obținut o recoltă de 1.923 kg de griu la ha, față de 1.606 kg la ha în cazul cînd arătura adîncă s-a făcut cu cîteva zile înainte de însămînțare; rezultate asemănătoare au fost obținute și în stațiunile: Cîmpia Turzii — Cluj și Lovrin, — Timișoara unde recolta de griu a fost întotdeauna mai mică cu 300—500 kg pe parcelele pe care arăturile au fost executate cu întîrziere.

Analizînd situația arăturilor executate pînă în prezent în diferite regiuni ale țării, se constată că aceste lucrări, de care depinde în bună măsură recolta de griu din anul viitor, sînt mult rămase în urmă. In unele regiuni ca: Iași, Galați, Suceava, Pitești, bunăoară, pînă acum cîteva zile nu s-au executat arături decît în proporție de abia 17—22 la sută din suprafața planificată. Nici acum nu este prea tîrziu pentru ca în regiunile rămase în urmă cu pregătirea terenurilor să se execute această lucrare importantă. Acolo unde s-a făcut dezmiriștitul din vreme este recomandabil să se efectueze acum arătura adîncă la 18—20 cm. Acolo unde nu s-a dezmiriștit, iar pămîntul s-a întărit din cauza uscăciunii, trebuie totuși să se are, dar mai în față, la 10—15 cm, adică atît cît să nu se scoată bulgări. Arătura aceasta se va tăvălugi și apoi se va grăpa.

Acum este momentul ca forțele de muncă să fie planificate și folosite cu mai multă chibzuință la efectuarea arăturilor de vară, în așa fel încît ritmul acestei lucrări să fie peste tot intensificat. Numai astfel oamenii muncii de pe ogoare vor contribui la asigurarea unei baze trainice recoltei anului 1958.

LA ARAT

Vrednicii mecanizatori din brigada a VII-a de la S.M.T. Stîlpu, raionul Buzău, execută în prezent arături de vară pe ogoarele unităților cooperatiste agricole deservite. Iată-i în fotografie pe tractoriștii Pescaru Constantin și Mihăilă Niculae arînd pe tarlaua întovărășirii agricole „Drumul socialismului", din comuna Lipia.

Fruntași pe raion

La începutul campaniei de treieriș, între comunele raionului Tulcea a fost organizată o întrecere socialistă avînd drept scop grăbirea acestei lucrări. Sfaturile populare comunale și conducerile unităților cooperatiste agricole din raion și-au luat angajamentul să organizeze cît mai bine munca pentru a termina la timp treierișul. Cu cele mai bune rezultate s-a desfășurat această lucrare în comuna Filimon Sîrbu. Aci comitetul executiv al sfatului popular, în frunte cu tov. Vasile Gemănaru, — președinte, — a antrenat în acțiunea de mobilizare a oamenilor la treieriș pe toți deputații sătești. Munca pe arie, unde funcționa batoza S. M. T.-ului Horia, condusă de mecanicul Gigi Chivu, a funcționat fără defecțiuni.

De curînd, comuna Filimon Sîrbu a terminat treierișul, situîndu-se astfel în fruntea întrecerii pe raion. Comitetului executiv al sfatului popular al acestei comune i s-a decernat drapelul de „comună fruntașă în muncile de vară" și un premiu de 1.500 lei.

A. BANDUROVSCHI
corespondent

In regiunea Pitești

Treierișul trebuie grabnic terminat

In regiunea Pitești, recoltatul cerealelor păioase a fost terminat în a doua jumătate a lunii iulie. Existau aici toate posibilitățile ca la începutul decadei a II-a din luna august treierișul să fi fost terminat. Care era însă situația executării treierișului la data de 27 august? Recolta de păioase nu fusese treierată decît pe 80 la sută din suprafața recoltată.

De ce treierișul în regiunea Pitești se desfășoară cu încetineală? De ce s-a creat un atît de mare decalaj între recoltare și treieriș? Nu există oare în regiune batoze suficiente? BA DA: Cele 9 S.M.T.-uri din regiune dispun de 245 de batoze. La acestea se mai adaugă încă 232 de batoze particulare. Cu aceste mașini se putea treiera zilnic recolta de pe 5.382 ha. In întreaga regiune însă, viteza medie zilnică nu a fost atinsă în ultimele săptămîni decît rare ori.

Fără îndoială că ploile căzute în cursul lunilor iulie și august au contribuit într-o oarecare măsură la întîrzierea treierișului. Dar aceasta nu este cauza principală a rămînerii în urmă a acestei lucrări, așa cum caută să motiveze unii tovarăși din cadrul secției agricole regionale. Bunul mers al treierișului în comunele regiunii Pitești este frînat în primul rînd de proasta organizare a muncii pe arii. Cazuri cînd batozele lucrează cu foarte mari întreruperi și numai cîteva ore pe zi, — deci nu cu întreaga capacitate, — se întîlnesc aproape peste tot locul. In comunele Mogoșești și Negreni din raionul Potcoava, bunăoară, din cauza proastei organizări a lucrului pe arii, batozele S.M.T.-ului Vlaici nu au lucrat zile de-a rîndul. Pe aceste arii, ca și pe cele din comunele Tătulești și Constantinești munca se desfășoară la voia întîmplării. Cetele sînt mici, formate din numai cîte 4—5 oameni, transportul snopilor la arii se face cu multă încetineală, treierișul se începe tîrziu și încetează devreme, neluorîndu-se astfel decît 5—6 ore pe zi. Pe de altă parte, obiceiul de a se scutura batoza după ce treieră fiecare cetățean, face ca timpul bun de lucru să se irosească, iar batozele să nu-și îndeplinească normele decît în proporție de 10—20 la sută.

Timp prețios se pierde la treieriș și din cauza defecțiunilor ce se ivesc în funcționarea garniturilor de treier. Astfel, în comuna Poboru, o batoză a S.M.T.-ului Vlaici a stat mai mult de o zi fără să lucreze, din cauză că i s-au rupt doi cai.

In ultimele zile, în comunele din raioanele regiunii Pitești limitrofe cu regiunea București, au sosit și batoze de la S.M.T. Putineiu și alte stațiuni de mașini și tractoare, care vor ajuta în mare măsură la terminarea treierișului.

Organele de stat și agricole ale regiunii Pitești au deci datoria să intensifice munca de organizare, îndrumare și control a treierișului, astfel încît viteza zilnică de lucru să fie nu numai îndeplinită ci și depășită. Pe ariile electrificate este necesar să se lucreze continuu, ziua și noaptea. Mutarea batozelor de pe o arie pe alta să se facă în cel mai scurt timp și pe cît posibil, noaptea. Dacă pe lîngă luarea acestor măsuri, cetele vor fi mai bine organizate și nu se va mai pierde timp cu scuturatul batozelor, este sigur că și regiunea Pitești va putea raporta peste cîteva zile terminarea treierișului păioaselor.

L. ION

Pentru fondul central de cereale al statului

CIFRE și FAPTE

Mai deunăzi mă aflam la baza de recepție Toporu, raionul Drăgănești — Vlașca. In magaziile statului au intrat zilnic zeci de vagoane de griu — pîine pentru oamenii muncii, iar în buzunarele țăranilor muncitori din comunele Răzmirești, Cucuruzu, Tomulești și Toporu, care au predat aici griul contractat, au intrat bani buni — răsplata bine meritată a hărniciei și priceperii lor.

— Pînă acum — mi-a spus contabilul bazei, Emil Moldoveanu — am înregistrat peste 130 de vagoane de griu. Din comuna Toporu am primit 446.577 de kg, din Tomulești 244.236 de kg, din Cucuruzu 266.377 de kg, iar din Razmirești 307.546 kg de griu.

Cifrele acestea dovedesc în primul rînd că unitățile împuternicite cu contractarea cerealelor — I.C.S. „Recolta" și cooperația — au desfășurat o rodnică activitate, care se oglindește în cantitățile de cereale predate de către întovărășirile agricole și membrii acestora, precum și de către țăranii muncitori cu gospodării individuale.

Contabilul bazei de recepție Toporu a totalizat cantitățile primite din contracte adăugînd:

— Din contractările făcute în comunele mai sus arătate, am primit următoarele cantități: prin „Recolta" — 271.305 kg, prin cooperativele de consum 471.786 kg de griu. E o contribuție de seamă la formarea fondului central al statului.

*

Poate că niciodată n-a fost mai bine înțeles rostul agrotehnicii ca acum, cînd rodul muncii umple hambarele. Căci, dacă la treieriș au rezultat grîne de prima calitate — cu o ridicată greutate hectolitrică și numai bob și bob — apoi aceasta se datorește în cea mai mare parte folosirii semințelor triorate și tratate pe care țăranii muncitori au însămînțat-o în toamnă; se datorește de asemenea executării la timp și în bune condiții a lucrărilor de însămînțare, întreținerii la vreme a culturilor de păioase, precum și recoltatului în pîrgă — după sfatul agronomului.

Are dreptate laborantul bazei de recepție Toporu:

— Pe drept cuvînt — zicea el — ne putem lăuda că am băgat în magaziile statului numai griu de prima calitate.

*

In biroul laborantului a intrat un țăran înalt de statură și negricios. Este Ștefan Tănase din comuna Tomulești, care a adus probe de griu pentru analiză.

Ca de obicei, laborantul a sărit îndată la treabă. A pus un pumn de boabe în samovar apoi greutățile și după cîteva legănări limba cîntarului a rămas fixă. Greutatea hectolitrică 79 kg. Prin o altă operație laborantul a stabilit că griul contractantului Ștefan Tănase nu avea nici 3 la sută corpuri străine.

— Frumoasă marfă, își dădu cu părerea tovarășul Stănescu.

Ștefan Tănase este primul țăran cu gospodărie individuală din Tomulești care a încheiat contract cu statul, pentru cantitatea de 6.000 kg de griu. Atunci, la încheierea contractului, el a primit drept arvună suma de 2.400 lei. Cu acești bani și-a cumpărat o vacă cu lapte și multe bunuri de uz gospodăresc. Iar în ziua predării griului contractat a primit restul de peste 5.500 lei, peste 800 lei sporul cuvenit ca și 420 lei, plata transportului cerealelor contractate.

*

...La baza de recepție Toporu, raionul Drăgănești-Vlașca, este încă de lucru. Sosesc mereu căruțe încărcate cu griu, în timp ce din magaziile bazei griul curat ca aurul este încărcat în vagoane și expediat la silozuri și la morile din orașe.

RADU SANDU

Săgeți

Petru Dumitrache, deputat comunal, Gavrilă Panait, deputat sătesc și Niculae Petrache, președintele întovărășirii din satul Corbu Vechi, comuna Corbu, raionul Brăila, unde treierișul este rămas în urmă, își petrec tot timpul pe malul Siretului, la pescuit.

— Raionul ne întreabă cît am realizat azi...
— Păi... pînă acuma șapte crapi!!

desen de NIC. NICOLAESCU

În fiecare sat SECTOR AGRICOL SOCIALIST PUTERNIC

A 172-a gospodărie colectivă

Duminică s-a inaugurat în comuna Bugiulești, raionul Olteju, a 172-a gospodărie agricolă colectivă din regiunea Craiova cu 42 familii și 67 hectare de pămînt. Tot în aceeași zi în comuna Ciocadia, raionul Novaci, a luat ființă o cooperativă agricolă de producție (cu rentă). Ambele unități agricole socialist-cooperatiste au primit numele de „23 August".

In cursul săptămînii trecute în regiunea Craiova au mai luat ființă și 10 întovărășiri agricole.

In comuna Merei din raionul Buzău s-a constituit o gospodărie colectivă, pe care cele 41 de familii de noi colectiviști au denumit-o Gospodăria Agricolă Colectivă „23 August".
In fotografie: un aspect de la festivitatea inaugurării.

Pe drumul cel nou

Numeroși țărani muncitori din satul Lacul Sărat, raionul Brăila, au vizitat deseori gospodăriile colective din Scorțaru Vechi, Silistraru, Ciucea sau Movila Miresei. Ei au avut astfel prilejul să se convingă pe deplin de avantajele muncii unite, folosind mijloacele mecanizate.

De curînd, 19 familii din Lacul Sărat au hotărît să-și unească pămînturile într-o gospodărie colectivă, pe care au denumit-o „Olga Bancic". In noua colectivă, au fost aduse 8 atelaje și 69,50 ha de teren arabil. Președinte al noii gospodării colective a fost ales Mihalache Sandu.

Noi întovărășiri

In comuna Zorleni, raionul Bîrlad, a luat ființă de curînd o nouă întovărășire agricolă. Președintele noii întovărășiri a fost ales țăranul cu gospodărie mijlocie Gh. Vasilache.

*

Și în satul Islaz din această comună a fost inaugurată o nouă întovărășire care a primit denumirea de „23 August". In ea au intrat 28 de familii cu 30,73 ha. De subliniat este faptul că înființarea acestor două întovărășiri s-a făcut fără nici un schimb de teren. Cu acestea, în comuna Zorleni sînt pînă în prezent 7 întovărășiri agricole.

C. T. VASILACHE
corespondent

DISCUȚII

„Seamănă grîul în praf și ovăzul în noroi"

— Constatări cu privire la epoca optimă pentru semănatul grîului de toamnă în vestul țării —

de prof. dr. C. V. OPREA
de la Institutul agronomic din Timișoara

Cîmpia de vest a țării care se întinde de la Dunăre pînă la munții Oașului reprezintă extremitatea de răsărit a marelui șes al Tisei. Ea se deosebește de celelalte unități naturale ale țării cu caracter agricol cum sînt: cîmpia Dunăreană, podișul Moldovean, cîmpia Transilvană sau Dobrogeană nu atît prin așezarea sa geografică, cît mai ales prin condițiile sale naturale. Aici, clima are un caracter moderat, asemănător cu al celei sub-mediteraneene; media anuală a precipitațiilor este cuprinsă între 550 mm—700 mm, iar temperatura medie anuală — între 9,8—11 grade.

De asemenea, solurile prezintă o mare diversitate de tipuri genetice ca: lăcoviști, cernoziomuri, sărături, soluri de pădure, podzoluri și soluri aluvionare în diferitele stadii de solificare, iar însușirile lor fizice, chimice și biologice sînt complet deosebite de cele ale tipurilor de sol din restul țării.

O caracteristică a cîmpiei din vestul țării o constituie și situația apelor freatice, care în general se găsesc aproape de suprafață (1—3m) și cu un nivel hidrostatic foarte variabil, ceea ce face ca în fiecare an aproape 8—10 la sută din suprafața arabilă să nu poată fi folosită în bune condiții.

Privită în general ca unitate naturală de producție agricolă, cîmpia de vest, prin suprafața întinsă pe care o ocupă — circa 1.750.000 de ha — cît și prin producțiile ridicate pe care le dă, constituie una din cele mai însemnate părți agricole ale țării. Zicala din bătrîni că: „Banatul și Crișana sînt grînarul țării" se întemeiază pe recoltele de griu mari și de bună calitate ce se obțin aici, mai ales pe lăcoviștile asfaltoide denumite de localnici „grînarii" sau „locuri de griu".

In partea de apus a țării există rezerve însemnate pentru a obține în viitor producții de griu din ce în ce mai sporite. Pentru aceasta însă, este nevoie să se țină seama de aplicarea a trei măsuri agrotehnice principale și anume: însămînțarea la timpul cel mai potrivit, asigurarea unui agrofond și a unui sol corespunzător.

In articolul de față mă voi ocupa

(Continuare în pag. 3)

Ulița colectiviștilor

Membrii gospodăriei agricole colective „Steagul lui Lenin" din comuna Paulești, regiunea Baia Mare, și-au schimbat cu mult traiul, de cînd au pornit pe drumul cel nou, al muncii în comun. Obținînd venituri mari an de an, mulți dintre ei și-au construit case noi și frumoase de cărămidă.
In fotografie: una din ulițele colectiviștilor pe care s-au ridicat astfel de clădiri în ultimul an.

Pe teme ACTUALE

Intre calculul din birou și realitate

De mulți ani viile de pe dealurile Tîrnavei n-au rodit ca anul acesta. Lucrătorii de la gospodăria agricolă de stat din Dumbrăveni, regiunea Stalin, se mîndresc cu realizările dobîndite. De pe cele 300 de ha cu vie ale gospodăriei, ei speră să livreze statului în toamna aceasta cu cca 20 de vagoane vin mai mult decît în anii trecuți. Pe zi ce trece strugurii se pîrguiesc și acumulează o tot mai mare cantitate de zahăr. E semn că nu mai e mult pînă va începe culesul.

Și totuși, dacă stai de vorbă cu tovarășii din conducerea acestei gospodării vei constata că ei privesc apropierea culesului cu o oarecare îngrijorare și chiar cu teamă. Aceasta pentru că pînă în prezent gospodăria nu are asigurate vasele necesare în care să depoziteze mustul. Cercetînd îndeaproape situația, vom vedea că într-adevăr îngrijorarea și teama celor din conducerea gospodăriei este justificată. Față de capacitatea de înmagazinare de 65 de vagoane de care dispune în prezent gospodăria, ea are nevoie în toamna aceasta de vase însumînd cel puțin 84 de vagoane. Cu toate intervențiile făcute la Trustul regional Gostat gospodăria nu a fost asigurată pînă în prezent că va primi diferența de vase.

O altă greutate care stă în fața conducerii gospodăriei este și aceea că o dată cu introducerea noilor scheme de salarizare au fost suprimate toate posturile de dogari. Măsura a fost luată de către Trustul regional Stalin, după un simplu calcul. Dispozițiile prevăd că gospodăriile care au sub 350 ha vie nu mai au voie să angajeze dogari permanenți. Deci cum gospodăria de stat Dumbrăveni nu are decît 300 ha de vie pe rod nu are drept la un asemenea post în schemă.

Se vede treaba că cei care au luat această măsură au ținut întru totul seama de calculul din birou și nicidecum de situația reală, specifică fiecărei gospodării în parte. Care este situația gospodăriei agricole de stat Dumbrăveni? Spre deosebire de multe alte unități cu sector viticol, aici nu există nici o cisternă de sticlă de mare capacitate, pentru depozitarea vinului. Intreaga cantitate de must este depozitată în butoaie de stejar, care în medie au abia cîte 650 de litri. Ele se află în numeroase pivnițe mici, situate în mai multe comune, pe raza cărora se găsesc viile gospodăriei. Multe din aceste butoaie sînt vechi, altele stricate. Deci ele trebuie reparate și întreținute cu grijă în fiecare an. Se pune deci întrebarea cine va executa aceste lucrări cîtă vreme gospodăriei i s-a tăiat din schemă, începînd cu data de 1 august 1957, și ultimul post de dogar pe care îl avea? Poate tîmplarul sau rotarul gospodăriei? Dar, nici asemenea funcții nu mai figurează pe schema unității respective. Atunci? La această întrebare tovarășii din Departamentul Gospodăriilor Agricole de Stat și cei de la Trustul regional Stalin au datoria să răspundă grabnic, deoarece, repetăm, culesul viilor se apropie tot mai mult.

S. GAVRILA

Cultura și viața

Oameni și locuri din patria noastră

ZILE DE NEUITAT

De cum a răsărit soarele, argintînd apele înspumate ale Oltului, furișîndu-se printre brazii de pe dealurile ce mărginesc șoseaua ce trece prin Călimănești către Sibiu, — furnicarle de oameni invadează aleiele parcurilor, terasele vilelor, drumul către izvoare.

Este o dimineață senină ca atîtea altele din ultima vreme la băile Călimănești-Căciulata. Dinspre gară, răzbate un șuierat de tren. Sosește acceleratul de București. Peste cîteva minute micul pod umblător ce traversează din două în două minute Oltul, aduce pe malul Călimăneștiilor alți vizitatori veniți din toate colțurile țării.

De pe acum, deși ceasul nu arată decît șapte dimineața, numeroși mineri, strungari, profesori, studenți s-au și adunat în jurul afișelor din fața sălii de cinematograf. Urmăresc cu nesaț știrile noi: Diseară, un ansamblu teatral din Reșița prezintă dramatizarea „Ochiul Babei" — după un basm de Ion Creangă. Mai devreme, la orele trei și la cinci, rulează un film francez. Mîine un ansamblu al Teatrului Armatei din București va prezenta două comedii în cîte un act: „Nevasta lui Cerceluș" și „Apartamentul 23"...

Printre acești oameni veniți la Călimănești să se tămăduiască fie de boli de stomac, rinichi și ficat, fie de reumatism, am întîlnit zilele trecute și un grup de muncitori agricoli.

...Solencu Ilie este paznic de cîmp la gospodăria de stat Grabaț, regiunea Timișoara. Muncește acolo de la înființarea gospodăriei.

...Ne așezăm cu toții pe bănci, în parcul de peste drum, la umbra unor brazi urieși. Solencu ne povestește:

— Iaca, trăii să văd și minunea asta. Eu, paznicul, să fiu trimis la băi, nu ca odinioară cînd numai oameni ca d-alde Voinea, chiaburul, la care am lucrat eu vreo 15 ani de zile pe la Plenița, în fostul județ Dolj. Că ăsta, în fiecare vară pleca, ba pe la Herculane, ba pe la Buziaș. Umbla în straie domnești. Avea cine să-i facă munca. El venea numai la sfîrșitul lui august, cînd vindea grînele. Acu', s-a schimbat roata. Aici, pe unde huzureau ei altădată, venim noi, cei care ducem munca...

Și Solencu Ilie ne spune cu mîndrie că și în 1951 a fost trimis la băile Sovata pentru a se vindeca de reumatism. Acum, îmbolnăvindu-se de stomac, i s-a repartizat un bilet sanatorial aici, pe cheltuiala statului. Nu-l costă un ban, nici călătoria cu trenul, nici cazarea în apartamentul elegant din sanatoriu. Ne spune că la întoarcere în gospodărie va povesti cu mîndrie președintelui comitetului de întreprindere, Petru Valea, agronomului șef Luca, ca și numeroșilor săi tovarăși romîni, unguri și germani despre zilele frumoase petrecute aici, la Călimănești...

O vreme, unul din cei care ne urmaseră în grup, un bătrîn cam la vreo 67 de ani, cu părul alb, îmbrăcat cu o cămașă cadrilată, niște pantaloni albaștri și o flanelă roșie — nu scosese o vorbă. Deodată însă spuse:

— Da, așa era, cum zice Solencu. Eu am muncit mai bine de 20 de ani la moșierul Gicu Nicolau, în apropiere de Săhăteni. Și nu mă știu să fi fost decît în zdrențe și nemîncat. Ce băi, ce Călimănești? Nici în vis nu m-aș fi gîndit la așa ceva. Roboteam cît îi ziua de mare în vie. Seara cădeam mort de oboseală. Dar parcă te întreba cineva de oboseală sau de sănătate? Acum sînt viticultor la secția Baba Ana a gospodăriei de stat Săhăteni. Eram bolnav de inimă și am fost trimis fără să plătesc un ban și la Buziaș și la Vatra Dornei. Tovarășii din comitetul de partid și de la sindicatul nostru au grijă de toți cei care sînt bolnavi. Mă prinse reumatismul și... iată-mă aici. Cum să nu te tragă inima să muncești cu rîvnă, cînd vezi că și tovarășii din conducere au grijă de viața ta și de necazurile tale?

Discuția a alunecat repede și asupra celor văzute aici, la Călimănești. Tîmplarul Albon Constantin, de la gospodăria de stat Panciu, spunea că el face băi de sulf într-un fel de bazin cu pereții numai și numai de faianță.

— Ehei, s-a ițit deodată tractoristul Pelaghie Ion de la S.M.T. Luduș. Dar la noi la sanatoriul cel nou, deschis anul ăsta la Căciulata, ați fost? Păi să veniți să vedeți ce avem noi acolo...

Ne-am împrietenit repede. Am colindat cîteva zile la rînd împreună cu muncitorii agricoli veniți la Călimănești, prin numeroase locuri de pe valea Oltului. Multe realizări au răsărit în ultimii ani în această frumoasă stațiune balneo-climaterică. Au luat ființă laboratoare noi pentru diferite analize, s-au construit bazine spațioase pentru băi, s-au tras conducte pînă în stațiune de la unele izvoare cum e „Păușa".

La Căciulata s-a organizat un mare complex educativ sanitar. Aici, se prezintă gratuit în fiecare seară filme medicale și artistice. Vizitatorii privesc cu interes expoziția de mulaje cu privire la bolile infecto-contagioase, panourile celeilalte expoziții „Păziți-vă inima" etc.

Aici, am stat de vorbă și cu mecanicul Bertlef Mihai de la gospodăria agricolă de stat Cluj, cu educatoarea Bodui Eufimia, de la gospodăria de stat „G. Coșbuc" din Mediaș, ca și cu alți oameni ai muncii din agricultură, veniți la Călimănești-Căciulata.

— Sînt zile de neuitat, spunea educatoarea. Voi povesti despre ele și copilașilor noștri. Le-oi spune și bătrînilor mei din satul natal, de lîngă Cluj, cînd m-oi duce pe-acasă...

Erau cuvinte rostite din adîncul inimii. Cuvinte care dovedeau adînca recunoștință a acestor oameni față de grija partidului și a statului nostru democrat-popular pentru sănătatea și odihna celor ce muncesc, oameni care se bucură azi din plin de binefacerile și frumusețile locurilor acestora.

ION DRINCU

BIBLIOTECARA LA ARIE

Căminul cultural din comuna Otopeni desfășoară o rodnică activitate, ajutîndu-i pe țăranii muncitori chiar și în timpul campaniilor agricole să-și ridice nivelul cultural. Iat-o în fotografie pe bibliotecara căminului, Gheorghe Dumitra, citind dintr-un volum de povestiri membrilor gospodăriei colective „1 Mai", în pauza de la prînz.

Experimentarea sistemului de salarizare îmbunătățit

Crește productivitatea muncii

Aplicarea sistemului de salarizare îmbunătățit în stațiunile de mașini și tractoare, în cel de al doilea trimestru al anului 1957, a contribuit la creșterea productivității muncii și cîștigului mediu al muncitorilor din brigăzi. Edificatoare în această privință pot fi de pildă concluziile ce se pot trage din rezultatele obținute de către S.M.T.-urile din regiunea Cluj, în semestrul I al anului 1957, în comparație cu aceeași perioadă a anului trecut.

Planurile de producție au fost realizate în ambele perioade cu aproximativ aceleași procente (cu 3 la sută mai mult în anul 1957). Productivitatea muncii însă a crescut în acest an, față de productivitatea obținută în anul 1956, cu 9.8 la sută (anume, de la 58.4 hectare arătură normală realizate în anul 1956 pe fiecare muncitor, la 63.7 hectare arătură normală în anul 1957).

Una din cauzele care au determinat creșterea productivității muncii în stațiunile de mașini și tractoare din regiunea Cluj este aplicarea judicioasă a planului de măsuri tehnico-organizatorice. Astfel, pe întreaga regiune, înainte de aplicarea sistemului de salarizare îmbunătățit un șef de brigadă conducea în exploatare un număr de 4—5 tractoare. După aplicarea măsurilor tehnico-organizatorice, care stau la baza sistemului de salarizare îmbunătățit, numărul de tractoare ce revine în medie unui șef de brigadă crește la aproximativ 6 tractoare. Exprimat în cifre medii, numărul de tractoare în brigăzi crește de la 4.44 tractoare în luna martie 1957 (ultima lună cînd s-a aplicat vechiul sistem de organizare a brigăzilor) la 5.85 tractoare în restul semestrului I, adică cu 44 la sută mai mult. În ce privește munca pontatorilor alimentatori, numărul tractoarelor deservite de ei crește de la 4—5 la 6—7 tractoare, ceea ce reprezintă o creștere de 68 la sută.

Creșterea productivității muncii a adus după sine și o creștere a cîștigului mediu. Față de aceeași perioadă a anului 1956, în semestrul I 1957 cîștigul mediu realizat de către muncitorii din brigăzile de tractoare a crescut cu 18.5 la sută. Cea mai mare creștere a fost obținută în unitățile care aplică sistemul de salarizare în regie cu primă de termen optim, creștere ce se ridică față de anul trecut la 36.1 la sută, ca de pildă la S.M.T.-urile Luduș și Cîmpia Turzii.

Desigur că în cazul depășirilor mai mari de 20 la sută, ce se obțin în timpul perioadelor de vîrf de lucru, cîștigurile ce s-ar fi putut realiza după sistemul vechi de salarizare în acord progresiv ar fi depășit cîștigurile calculate pentru aceleași condiții, după sistemul de salarizare îmbunătățit, în acord simplu. Această creștere însă nu poate compensa cîștigurile medii sporite ce se obțin prin aplicarea actualului sistem în timpul golurilor de producție și anume prin excluderea plății cu salariul minim. Astfel s-a asigurat muncitorilor din brigăzi un cîștig omogen pe întreg parcursul anului.

Ca urmare a aplicării sistemului de salarizare îmbunătățit, în S.M.T.-urile regiunii Cluj au fost înregistrate cîștiguri lunare bune. Astfel, în perioada lucrărilor agricole de primăvară, tractoristul Cîmpeanu Vasile de la S.M.T. Dej a cîștigat 890 lei iar Covaci Francisc din aceeași unitate a realizat în aceeași perioadă suma de 1.035 lei lunar. De asemenea tractoristul Bilcu Eusebiu din S.M.T. Cîmpia Turzii a realizat un cîștig de 916 lei în luna aprilie din acest an etc.

O contribuție însemnată în creșterea productivității muncii mecanizatorilor din S.M.T.-urile regiunii Cluj au adus-o consfătuirile ținute pe stațiuni cu muncitorii, în cadrul cărora se stabilesc lipsurile ce mai există încă în sistemul de salarizare îmbunătățit, luîndu-se totodată măsuri în vederea înlăturării lor și extinderii metodelor de lucru care determină creșterea productivității muncii.

Demnă de evidențiat este activitatea comisiei de coordonare regională care aduce un aport important în lucrările de definitivare a sistemului. Această comisie colaborează strîns cu colectivele din stațiunile de mașini și tractoare și analizează cu atenție indicii tehnico-economici ce rezultă din evidențele contabile și de exploatare ale unităților.

Ing. ȘT. COȘOCARIU

Să fim atenți la alimentație

Medicul și natura

Diareea este o boală pe care o cunoaște fiecare, dar puțini sînt aceia care dau însemnătatea cuvenită acestei boli.

E drept că de cele mai multe ori diareea se lecuiește repede, adică în 1—2 zile, se întîmplă însă ca ea să se prelungească zile, săptămîni, sau chiar luni de-a rîndul, slăbind mult pe cel suferind. Cu toate că diareea pare a fi o boală ușoară ea poate fi adesea semnul unor alte suferințe mai grele ale corpului. Pentru a vă da seama de însemnătatea acestei boli, vom vorbi despre cauzele ei.

Diareea se produce de multe ori în urma consumării unui aliment alterat (stricat). Microbii și otrăvurile aflate în acest aliment infectează intestinele, iar infecția aceasta duce la diaree.

Dar, veți spune, poate, la aceeași masă mănîncă mai mulți din aceeași mîncare și totuși nu se îmbolnăvesc toți de diaree. Să lămurim acest lucru. Există unii oameni care fac mai ușor diaree decît alții. De ce? Se știe că alimentele, în drumul lor de la gură pînă în intestine, suferă o mulțime de transformări, pînă ce devin folositoare corpului. Îndată ce vreuna din aceste transformări nu se face așa cum trebuie, alimentele nu se mai mistuie bine și îmbolnăvesc intestinele de diaree.

Astfel, sînt unii oameni care nu mestecă bine alimentele în gură, fie pentru că se grăbesc să înghită, fie pentru că nu au măsele. Alimentele, și mai ales cele tari, ajung în bucăți mari în stomac și intestine, le irită și sînt apoi date afară sub formă de diaree. Alți bolnavi, cu toate că mestecă bine, suferă de o lipsă a sucurilor mistuitoare din stomac. Aceasta se produce mai ales la vechii băutori, precum și atunci cînd omul suferă de alte boli grele ale stomacului. Alimentele neputînd fi mistuite în stomac trec repede prin intestine și provoacă diareea. Alimentele suferă însă mistuirea și în intestine, cu ajutorul sucurilor trimise de ficat și pancreas. Orice suferință a acestor organe poate tulbura buna mistuire și poate da diaree. Există și boli ale intestinului gros care dau diaree, ca de pildă, colita și viermii intestinali.

Acestea toate nu sînt decît o parte din cauzele ce duc la diaree. Învățătura ce trebuie trasă este că orice om care bagă de seamă că face ușor diaree, trebuie să se arate la medic, căci desigur suferă de o boală ascunsă a stomacului sau a intestinelor. Descoperind mai din vreme boala, el se va putea vindeca mai cu ușurință.

Ce trebuie să facem în caz de diaree? Deobicei e bine ca în orice caz bolnavul să fie văzut de medic, căci uneori boli grave, ca apendicita sau febra tifoidă, încep cu diaree. Pînă ce bolnavul ajunge la medic, i se va opri orice hrană, dîndu-i-se numai ceaiuri de izmă sau mușețel, cît mai puțin îndulcite cu zahăr. Dacă bolnavul are crampe, se va pune o compresă cu spirt pe pîntece.

În orice caz este bine ca cineva să privească materiile pe care le elimină bolnavul, căci va putea observa unele semne care îl vor ajuta pe medic în stabilirea diagnosticului.

Dr M. ERACLIDE

După nouă ani la S. M. T. Hagieni

Pe locul unde se înalță azi atelierele, remizele, grupurile sociale, locuințele familiștilor, birourile și celelalte clădiri ale stațiunii de mașini și tractoare Hagieni, regiunea Constanța, cu nouă ani în urmă creșteau numai ciulinii și mărăcinii. Azi, aci se înalță un adevărat orășel: blocuri muncitorești, locuințe individuale, pavilioane administrative, ateliere, remize etc. La începutul activității sale stațiunea avea abia cîteva tractoare și mașini agricole. Azi, S.M.T. Hagieni este înzestrat cu 101 tractoare, 7 combine S-4, o combină K.U.-2 și alte numeroase mașini agricole de cel mai modern tip.

Demn de subliniat e faptul că S.M.T. Hagieni și-a îndeplinit cu regularitate și uneori chiar a depășit planul de producție de la înființare pînă în prezent.

În toată această perioadă stațiunea a primit de două ori steagul de stațiune fruntașă pe țară.

Care e „secretul" tuturor acestor succese? Mi l-a dezvăluit agronomul șef, tov. ing. Victor Tofan:

— Buna organizare a muncii brigăzilor în cîmp, creșterea nivelului tehnico-profesional al mecanizatorilor, stabilitatea cadrelor, folosirea pe scară largă a metodelor înaintate de muncă, deci utilizarea întregii capacități de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole, înlăturarea oricăror timpi morți în exploatare. Și mai e ceva, — mi-a spus în continuare tov. ing. Tofan. Lucrul pe tarlale întinse și fără haturi. Acum ne desfășurăm activitatea pe terenurile a 11 gospodării colective și 22 întovărășiri agricole, însumînd o suprafață de 24.000 de ha. La cooperativizarea completă a agriculturii raionului nostru Fetești, o bună contribuție au adus-o și mecanizatorii noștri atît prin lucrările lor, cît și ca agitatori.

M-am interesat apoi ce rezultate a dobîndit stațiunea în campaniile agricole din acest an, mai ales că este în întrecere cu S.M.T. Cozludui, din țara vecină și prietenă, R. P. Bulgaria. După cum s-a mai scris în presă, prima etapă a întrecerii a fost cîștigată de mecanizatorii de la S.M.T. Hagieni. Iată în procente și realizarea sarcinilor în campania de primăvară: la arături 104%, la cultivat 179%, semănat simplu plus grăpat 104%, semănat în cuiburi 281%, prășit mecanic 215%, irigat 190% etc. Planul global pe campania de primăvară a fost realizat în proporție de 147.64 la sută, executîndu-se un volum total de 19.758 hantri.

Ca urmare a executării întocmai a contractelor de lucrări încheiate, mecanizatorii de la S.M.T. Hagieni au anunțat cu îndreptățită mîndrie realizarea planului de producție din campania de vară încă din primele zile ale lunii august (la 10 august planul era depășit cu 21,22 la sută). Stațiunea a mai executat lucrări de prășit mecanic pe 1.226 de ha, a recoltat aproape 2.000 ha păioase, iar în seara zilei de 15 august a terminat treierișul în unitățile din raza sa de activitate.

În obținerea acestor succese, tractoriștii de la S.M.T. Hagieni au folosit cu mare randament cuplurile de mașini, agregatele complexe, graficul orar precum și cele 16 pluguri cărora li s-a adăugat a patra trupiță. Folosirea metodelor înaintate de lucru a permis economisirea a mii de kg de carburanți și piese de schimb în valoare de aproape 30.000 lei. În felul acesta productivitatea muncii a crescut, iar prețul de cost a fost redus cu 6 lei pe fiecare hantru. Rezultă deci că pentru realizarea celor 37.897 hantri de pînă acum s-au economisit 227.322 lei.

Pentru ca stațiunea să-și desfășoare în bune condiții rolul său de organizator al producției agricole în unitățile din raza sa de activitate, conducerea stațiunii a luat măsuri ca deosebit de executarea lucrărilor contractate să sprijine efectiv unitățile la alcătuirea asolamentelor, a planurilor de producție și cultură, a dărilor de seamă, la repararea inventarului acestor unități, la mecanizarea în cît mai mare măsură a muncilor din toate sectoarele de activitate. De unde în primii ani S.M.T.-ul nu făcea decît lucrările de bază, azi în gospodăriile colective cultura păioaselor este complet mecanizată. În ce privește prășitoarele, arătura, pregătirea terenului și semănatul sînt mecanizate sută la sută, iar prășitul 40 la sută. Cu ajutorul S.M.T.-ului mecanizarea a fost introdusă în mare măsură și în sectorul zootehnic al gospodăriilor colective. Cele trei tocători ale S.M.T.-ului au asigurat pînă acum însilozarea a peste 500 tone de porumb siloz.

Ca rezultat al lucrărilor de calitate superioară și făcute la timpul optim, recoltele obținute de pe terenurile lucrate de S.M.T., cu tot timpul neprielnic din anul acesta (ploi excesive, furtuni, secetă), au fost destul de bune. Așa de pildă, gospodăriile colective din Platonești, Sucitl Hagieni, Vasile Roaită și Săveni au recoltat între 1.350—1.750 kg de grîu în medie la ha. Porumbul promite și el recolte bogate. Recoltele frumoase obținute de colective i-a îndemnat pe numeroși întovărășiți, cum sînt mulți din comuna Săveni, de pildă, să facă cereri de înscriere în gospodăria colectivă.

Însemnatele depășiri ale planului de producție au permis ca mecanizatorii de aici să încaseze și salarii mari. În luna iulie bunăoară, toți cei 14 șefi de brigadă au încasat peste 1.000 de lei. Șefi de brigadă ca Vasile Mușat, Mărăcine Vasile și Bucur Nicolae au cîștigat între 2.691—3.095 lei. Un singur pontator-alimentator a primit sub 1.000 lei, iar 86 tractoriști au cîștigat peste 1.000 lei.

Vrednicii mecanizatori de la S.M.T. Hagieni lucrează în prezent la arături pentru însămînțările de toamnă. Ei sînt hotărîți să termine la timp și aceste lucrări, spre a pune baza unei recolte bogate în anul viitor și a contribui din plin la ridicarea nivelului de trai al țărănimii din raza lor de activitate.

I. LEȘEANU

Gospodăriile de stat produc sămînță de porumb dublu hibrid

Pentru creșterea simțitoare a producției de porumb din țara noastră, încă de anul trecut gospodăriile agricole de stat au folosit, pe terenurile destinate acestei culturi, sămînța de porumb dublu hibrid din import, pe o suprafață de 41.626 ha. Anul acesta, suprafața însămînțată cu astfel de sămînță a crescut considerabil în gospodăriile de stat, ajungînd la 174.028 ha.

În acest an sortimentul de hibrizi dubli de porumb, care cuprinde 8 hibrizi timpurii, 8 semitimpurii și 10 tardivi, este bine ales și suficient de variat, la repartizarea lor ținîndu-se seama de condițiile fiecărei gospodării în parte.

În scopul evitării importului de semințe de porumb dublu hibrid, s-au luat măsuri ca această sămînță să fie produsă la noi în țară. De aceea, anul acesta s-au importat și semințe de hibrizi simpli proveniți din linii autopolenizate, cu scopul de a produce semințele necesare pentru 1958.

Repartizarea celor 12 hibrizi simpli de porumb a fost făcută de comun acord cu Institutul de cercetări pentru cultura porumbului de la Fundulea care produce, în bazele sale experimentale, sămînță de hibrid dublu de porumb.

În urma unui control efectuat recent de organele din Departamentul Gospodăriilor Agricole de Stat, s-a constatat că, în general, lucrările de hibridare și de întreținere, aplicate pe loturile de producere a seminței de hibrid dublu de porumb, au fost executate la timp. Datorită acestui fapt acțiunea a fost încununată de succes. Din evaluările făcute pînă acum se apreciază că producția de sămînță de porumb de calitate superioară din acest an, va asigura în anul 1958 însămînțarea a cca. 180.000 ha cu porumb.

P. GAVRILIȚA

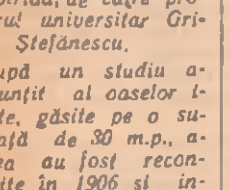
Din toată lumea

Unicul exemplar pe glob

La muzeul de istorie naturală „Grigore Antipa" din București se află expus scheletul reconstituit al unui animal uriaș „Dinotherium gigantissimum", strămoș al elefantului de azi.

Puțină lume știe însă că această piesă de valoare a muzeului nostru este unică în lume. Ea a fost descoperită între anii 1890 și 1900 în localitatea Mînzați, la 25 km nord de Bîrlad, de către profesorul universitar Grigore Ștefănescu.

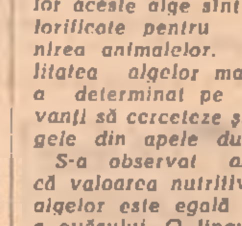
După un studiu amănunțit al oaselor izolate, găsite pe o suprafață de 30 m.p., acestea au fost reconstituite în 1906 și instalate în clădirea atunci construită a actualului muzeu „Grigore Antipa".

Denumirea Dinotherium *înseamnă „animal teribil" și i-a fost atribuită pentru că se bănuiește că acest animal a fost spaima sud-estului Europei, în urmă cu zeci de mii de ani. El avea o înălțime de 4.50 metri. Unele animale ajungeau la o înălțime și mai mare.* Dinotheriul *trăia prin regiuni împădurite și cu mlaștini, folosind colții și trompa pentru a rupe copacii, cărora le mînca frunzele și ramurile tinere. El consuma zilnic cca 400 kg de frunze și ramuri tinere.*

Aviația în serviciul agriculturii

Aproape două sute de mii de hectare de terenuri însămînțate sînt tratate în R.S.S. Lituaniană cu ajutorul aviației agricole.

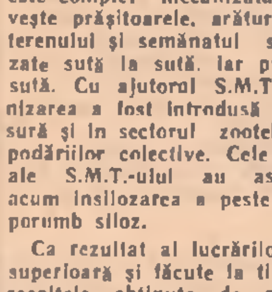

În agricultura socialistă, modernă, aviația agricolă aduce o contribuție prețioasă atît la sporirea recoltei, cît și la distrugerea buruienilor. În același timp, aviația agricolă contribuie și la ameliorarea pășunilor și fînețelor. Cu ajutorul avioanelor se însămînțează ierburi vivace pe suprafețe întinse și totodată se distrug buruienile prin pulverizarea de produse chimice.

O nouă plantă agricolă

Oamenii de știință din zilele noastre au descoperit o nouă plantă agricolă cu perspective deosebite. Este vorba de alga monocelulară din apele dulci cunoscută în popor și sub numele de „mătasea broaștei". Această algă trăiește în pîraiele liniștite, în bălți, prin locurile umede, unde stă pe suprafața pietrelor și formează un înveliș verde. Alga monocelulară din apele dulci (numai în țara noastră trăiesc vreo sută de specii) are o rudă renumită: alga brună marină. În țările de pe litoralul mărilor aceste alge sînt valorificate pentru hrănirea animalelor. Calitatea algelor marine a determinat pe savanți să cerceteze și algele din apele dulci.

S-a observat astfel că valoarea nutritivă a algelor este egală cu a ovăzului. O linguriță de alge uscate este egală ca valoare de nutriție, cu un ou. Animalele care folosesc algele în hrană se dezvoltă foarte bine, vacile dau mai mult lapte, carnea oilor devine mai gustoasă, iar porcii se îngroașă mai repede.

În afară de aceasta, intestinele animalelor sînt dezinfectate de diferitele microorganisme parazite și în aceeași vreme le este ușurată digestia.

Folosirea algelor în hrana animalelor determină o creștere a rezistenței la bolile de intestine, de stomac și de piele. De asemenea, folosirea algelor în hrănirea animalelor ridică fecunditatea lor. Cantitatea de alge însă nu trebuie să depășească mai mult de 20-30 la sută din hrana zilnică a animalelor.

SATIRĂ și UMOR

O jalbă

STIMATE TOVARĂȘE REDACTOR

Pierzîndu-mi orice răbdare și simțind că puținele puteri care mi-au mai rămas mă părăsesc încetul cu încetul, îmi iau îngăduința să vă întrerup pentru cîteva clipe din îndeletnicirile dvs. de fiecare zi, adresîndu-vă, pradă disperării, această mică jalbă, cu rugămintea de a-i face cît mai neîntîrziat loc în gazetă.

De la bun început, vă rog să-mi iertați scrisul stîngaci și neîngrijit. Nu e vina mea însă, vă rog să mă credeți, deoarece sînt... stricat și abia mai pot ține pana...

Și acum iată în cîteva cuvinte despre ce este vorba: Subsemnatul sînt domiciliat în comuna Glăvănești din raionul Zeletin, regiunea Bacău, unde am lucrat la cooperativa de consum pînă cînd — de, se întîmplă — am devenit inapt pentru muncă, adică, așa cum zic oamenii, m-am stricat...

Așa stînd lucrurile, în primăvara acestui an, mai precis prin luna martie, am fost trimis, cum era și firesc, să urmez un tratament la S.M.T. Podul Turcului din același raion, pentru a mă putea întoarce la locul de muncă cu puteri noi, în campania agricolă care se apropia.

Spre marea mea dezamăgire însă, în loc să fiu luat neîntîrziat în tratament, am fost lăsat într-o „rezervă", mai precis în curtea S.M.T.-ului, unde am stat în ploaie și în soare toată primăvara și toată vara.

Așa se face că n-am avut parte și eu să muncesc laolaltă cu toți pe arie, la treieriș. Ceea ce e mai rău, e că în situația mea, atît de tristă, n-a survenit nici pînă acum vreo schimbare, așa încît mă văd amenințat să nu pot fi prezent nici în campania însămînțărilor de toamnă, ca să-mi dau contribuția, pe măsura puterilor mele, la lucrările de selecționare a seminței.

Dorința aceasta arzătoare a mea este, după cîte am aflat, împărtășită și de țăranii muncitori din comuna Glăvănești, care cer cu stăruință să fiu readus la domiciliu și să le dau — să zic așa — o mînă de ajutor.

Tovarășe redactor, sînt încă tînăr, aproape nou, cum zic oamenii, și dacă mă vindec, pot fi încă multă vreme de folos. Dar dacă mai stau mult aici, în ploaie și în vînt, uitat și părăsit, cu mădularele înțepenite și cu boala nevindecată, apoi s-a zis cu mine! Păi ziceți și dvs. nu-i păcat oare să mă prăpădesc chiar așa cu zile?!

U. N. TRIOR

P. conf. IGOR BLOCK

(După o corespondență de la N. Horinceanu).

SOLUȚIA

Iosif Despa, proprietarul batozei și tractorului de pe aria nr. 2 din comuna Bîrzava, raionul Lipova, mută mașinile după cum i se dă țuică, întîrziind astfel treierișul.

Iosif Despa din Căpruța
Vine iute cu căruța,
La batoză poposește
Se sucește, se avîrtește
Și întreabă: La adică
Astăzi cum? Nimic nu pică?

Unul, Băchitan, îndată
Strigă: Iosife, măi tată,
Trage colea lîngă stog
Mișcă-te, nu fii olog
Lasă-l p'ăla: 'mi treieri mie
C-am adus niște tăchie...

Astfel ca să-și stingă „focu'"
Despa-și schimbă într-una locu'
De-l întreabă vre-o vădană
Zice: „Treier pe sprînceana"
Cum? Nu știi? Ei află dară...
Geaba te miri, surioară!...

...Azi așa, mîine așa
Treierișul pe loc sta
Că batoza se plimba
Cînd la Monorostia [1])
Cînd 'napoi la Căpruța... [2])

— Măi, a zis Dumitru Micu
Hai s-aducem... alambicu'
Pînă-n sat să dăm o fugă,
Despa s-aibă... d-un să sugă!

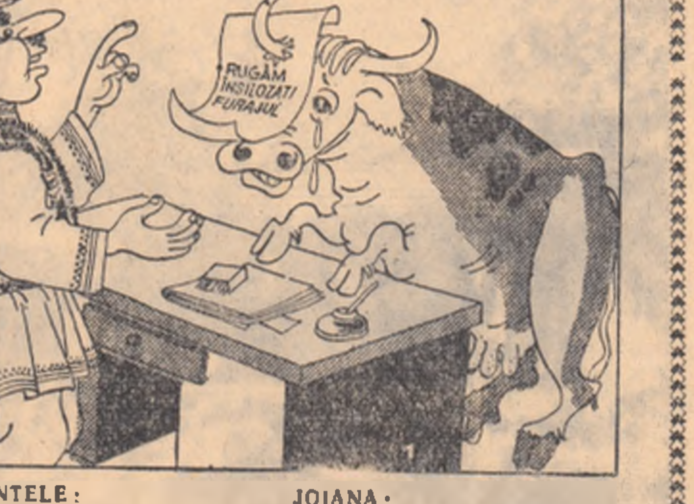
L-așezam colea între șire,
Că și el o să se mire
Peste ce noroc a dat
Și-aria cum s-a schimbat!

Facem astfel dintr-odată
Chiar o treabă minunată:
El sfîrșește cu plimbatu'
Noi sfîrșim cu treieratu'!

1), 2) — sate aparținînd comunei Bîrzava.

Joiana și președintele

La unele gospodării agricole colective se amînă mereu lucrările de însilozare a nutrețului.

PREȘEDINTELE:

Ce-i, Joiană, n-ai răbdare,
Umbli după-nsilozare?
Nu e gata! El, și dacă?
Mai așteaptă, nu fi vacă!

JOIANA:

— Vacă sînt, nimic de zis,
Dar acum ți-o spun deschis:
De nutreț de nu-i căta,
Nu ești om nici dumneata!

desen de AL. CLENCIU

Din experiența UNITĂȚILOR AGRICOLE COOPERATISTE

SILOZ AERIAN

Numai în silozul pe care-l vedeți amplasat în fața unuia graidurile gospodăriei, colectiviștii din Hărman, regiunea Stalin, vor mura peste 10 vagoane de nutreț. Ei știu că fără furaje de calitate nu se obțin producții bune și venituri mari.

Foloasele lucrării pămîntului cu mașinile S. M. T.

ațiunilor de mașini și tractoare ține un rol de o mare însemnă- în creșterea producției agri- și în general în dezvoltarea și area agriculturii noastre pe o pta superioară.

cele ce urmează, vom arăta pe cum folosesc două gospodării tive mașinile statului la exe- rea lucrărilor agricole. Este vor- le gospodăriile colective „Horia, ca și Crișan" din satul Horia Flamura Roșie" din satul Brate- Vechi, ambele din comuna Fili- Sîrbu, regiunea Galați. Aceste odării au luat ființă in anul 1950 prima la 25 mai, cealaltă la 16 Amîndouă posedă cam aceeași afață de teren — 1.571,28 ha. care 734,30 ha arabil și respec- 1.177,89 ha. din care arabil 9 ha — au aproape același nu- de membri, și sînt deservite de ași S.M.T. (Făurei).

toate acestea, între cele două odării există o mare deosebire e privește folosirea mijloacelor anizate la executarea diferitelor ări agricole. Astfel, în acest an, ospodăria din satul Horia au executate cu mașinile S.M.T.- lucrări pe o suprafață de 1.028 n vreme ce la gospodăria din eșul Vechi numai pe 573 ha. nu numai în ce privește volu- de lucrări executate cu S.M.T.- xistă deosebire între cele două odării, ci și în privința felului lor lucrări. Pe cînd la gospodă- lin satul Horia s-a executat cu nile S.M.T.-ului pe lîngă arat, vat, semănat la toate culturile, itul (parțial) și recoltatul la ise, cea din Brateșul Vechi a u mașinile S.M.T.-ului doar la și la semănatul porumbului și lorii-soarelui.

itudinea diferită a celor două odării față de folosirea mașini- statului reiese și din faptul că mp ce în gospodăria colectivă satul Horia există tendința de icșora numărul de animale de că și de a le înlocui cu mijloace ransport mecanice (această gos- rie și-a procurat un autocamion n tractor rutier cu remorcă), n cea din Brateșul Vechi se ma- tă tendința contrarie de a ține și chiar de a mări numărul nimale de muncă (în prezent odăria are 58 de cai și 42 de de muncă).

ntru a demonstra cît de mari avantajele lucrării pămîntului cu mașinile S.M.T.-ului și dimpotrivă, cît de costisitoare este folosirea animalelor de muncă, vom da cîteva exemple desprinse din activitatea celor două gospodării.

Folosind mijloacele S.M.T-ului, colectiviștii din satul Horia au executat semănatul păioaselor de toamnă (grîu, orz și secară furajeră) pe o suprafață de 211 ha, în numai 17 zile. Aceeași lucrare executată pe o suprafață mai mică (202 ha), cu atelajele, a durat la gospodăria din Brateșul Vechi 20 de zile.

Dar, în afară de faptul că se execută mai repede și mai bine, lucrările efectuate cu mașinile S.M.T.-ului asigură și recolte mai mari. Anul acesta, de pildă, colectiviștii din satul Horia au obținut în medie la hectar cu 400 kg de grîu, 500 kg de orz de primăvară, 100 kg de ovăz și 1.190 kg de mazăre mai mult decît cei din Brateșul Vechi.

★

Un alt exemplu ne va dovedi că lucrările efectuate cu mijloacele mecanizate ale SM.T.-ului sînt mai ieftine decît cele executate cu brațele sau cu atelajele proprii. Pentru fiecare din cele 211 ha semănate cu grîu, orz și secară furajeră în toamna anului trecut, gospodăria colectivă din satul Horia a plătit S.M.T.-ului cîte 21 kg de boabe (în total 4.431 kg). La aceeași lucrare, gospodăria colectivă din Brateșul Vechi a folosit 10 semănători trase de cîte 6 vite (4 boi și 2 cai). În 20 de zile, cît a durat lucrarea, cele 60 de vite au consumat circa 6.000 kg de furaje concentrate (în medie zilnic cîte 5 kg de boabe de cap de vită) în afară de însemnate cantități de sfeclă furajeră, lucernă, fîn natural, paie, coceni etc. Făcînd o socoteală simplă, rezultă că la fiecare hectar semănat cu atelajele s-au consumat 30 kg de boabe, adică cu 9 kg la hectar mai mult decît a plătit S.M.T.-ului gospodăria din satul Horia pentru aceeași lucrare.

Că gospodăria colectivă din satul Horia a avut numai de cîștigat de pe urma folosirii mașinilor S.M.T.-ului se poate vedea și din alt calcul: pentru toate lucrările executate de S.M.T. la cultura grîului, ea a plătit acestuia 107 kg de boabe la ha. Ținînd seama de sporul de producție de 400 kg la ha, rezultă că gospodăria a obținut în plus față de gospodăria din Brateșul Vechi o cantitate de 46.880 kg de grîu.

Executarea unui volum cît mai mare de lucrări agricole cu mașinile statului are ca urmare și realizarea unei însemnate economii de zile-muncă. Prășind porumbul cu mijloacele S.M.T.-ului, gospodăria colectivă din satul Horia a cheltuit un număr minim de zile-muncă, în vreme ce la o singură prașilă executată cu atelajele, gospodăria din Brateșul Vechi a consumat 1.500 de zile-muncă.

Prin mecanizarea unui număr cît mai mare de lucrări, se eliberează, după cum e firesc, un însemnat număr de brațe de muncă ce pot fi folosite cu mai mult randament la culturile intensive și în diferite alte ramuri de producție. Datorită folosirii mașinilor S.M.T.-ului pe scară tot mai largă, gospodăria colectivă din satul Horia a reușit să dezvolte creșterea animalelor de producție și a păsărilor, viticultura, pomicultura, legumicultura etc. În prezent, această gospodărie are 21 de vaci de lapte, 17 scroafe fătătoare, 884 de oi, 200 de păsări, 60 de stupi, 9 ha cu viță altoită, 11,5 ha cu pomi fructiferi, 20 ha grădină etc.

Executînd cu mașinile S.M.T.-ului un volum mic de lucrări și menținînd un număr prea mare de animale de muncă a căror furajare răpește o mare suprafață din terenul destinat culturilor cerealiere, gospodăria colectivă din Brateșul Vechi n-a reușit tocmai din această cauză să-și dezvolte producția pe măsura posibilităților. Ea are puține animale de producție, numai 5 ha de livadă și doar 3 ha cu grădină.

★

Creșterea procentului de mecanizare în gospodăria din satul Horia a dus nemijlocit la mărirea veniturilor gospodăriei și ale colectiviștilor. Astfel, anul trecut această gospodărie a realizat un venit bănesc de 184.601 lei — din care 142.777 lei numai din creșterea animalelor de producție, — în timp ce gospodăria din Brateșul Vechi a obținut doar 91.460 lei, din care creșterea animalelor a adus un venit de numai 53.460 lei. Datorită veniturilor mari realizate, gospodăria din satul Horia a împărțit colectiviștilor și bani la ziua-muncă, spre deosebire de cea din Brateșul Vechi, care a repartizat numai produse.

Mecanizarea lucrărilor agricole are încă multe avantaje. Ele se pot dovedi prin calcule simple, care demonstrează în mod real, convingător, că gospodăriile colective au numai de cîștigat de pe urma folosirii mașinilor S.M.T.-ului.

N. IANCU

Gospodăria colectivă în cifre

● Gospodăria colectivă din Dara este considerată printre cele mai mici gospodării, ca număr de familii și suprafață, din raionul Satu Mare. Asta nu înseamnă că membrii ei nu se pot mîndri cu însemnate realizări.

● La înființare — acum 5 ani — au început lucrul în gospodărie 74 de membri. Acum nu numai că sînt 124, dar iau parte la lucru 96 la sută dintre ei.

● Dacă s-ar fi ținut o evidență, fără doar și poate că s-ar fi numărat peste 100 de țărani individuali care deseori au stat locului în marginea tarlalei de orz și grîu a colectivei. Într-adevăr aveau ce vedea! De pe fiecare din cele 16 ha însămînțate cu orz s-au scos 3.440 de kg. Grîul a dat 2.020 kg la ha. numai bob și bob.

● Prin contract, gospodăria trebuia să predea anul acesta 670 kg de lînă. A predat 727,700 kg., aproape 3 kg de la fiecare oaie. Președintele s-a întors de la centru cu 43.650 lei.

● În curînd, se va împărți avansul de produse. Calculele sînt făcute. 3 kg. grîu, (în total anul trecut s-au dat 2,750 kg). 700 g. orz și 300 g. ovăz. Au mai primit colectiviștii și avans cîte 3 lei la ziua muncă față de 2 lei cît au primit anul trecut pe 12 luni.

● Despre care dintre fruntași să vorbești mai întîi! Voi aminti numai despre cîțiva dintre ei. L. Nogy Alexandru din brigada a 3-a a realizat numai pînă la 31 iulie cu încă 3 membri, 655 de zile-muncă. Ion Kiraly nu lucrează în cîmp. E cioban. 4 din berbecii de rasă pe care îi are în grijă cîntăresc fiecare peste 80 kg.

● În partea locului, predominau pînă nu de mult casele de lut. Colectivistul Ori Iuliu și alți 9 ca el simt acum că e incomparabil mai bine să locuiești în case spațioase, construite din cărămidă.

Tabăra secției avicole

Gospodăria agricolă de stat Moșneni din regiunea Constanța se mîndrește, între altele, cu secția sa avicolă, condusă de tov. Șerbănescu Constantin. La această secție, sînt crescute peste 1.700 de găini și cocoși din rasa Rhode-Island. În fotografie, îngrijitoarele Riza Victoria și Floarea Ida la tabăra de vară a secției, dînd de mîncare păsărilor.

DISCUȚII

„Seamănă grîul în praf și ovăzul în noroi"

(Urmare din pag. 1)

numai de una dintre ele. — și anume de alegerea momentului: cel mai potrivit pentru însămînțare.

În linii mari, se poate spune că în partea de vest a țării intervalele cele mai potrivite pentru însămînțarea grîului de toamnă sînt următoarele:

Pentru zona de șes 1—20 octombrie; 1—15 octombrie pentru zona de deal și 1—10 octombrie pentru cea de munte. Experiența locală arată că îndeosebi în Banat, dacă se întîrzie cu semănatul grîului peste 20—25 octombrie, cînd apar primele înghețuri, grîul intră în iarnă neuniform dezvoltat și rezistă slab înghețurilor, fapt care face ca semănăturile să lase în primăvară rărite. Cum în Banat primăverile sînt în general secetoase și perspectivele de înfrățire sînt foarte nesigure, este lesne de înțeles de ce aici grîul semănat după 20—25 octombrie nu poate da o producție sporită cu toate condițiile favorabile existente.

Trebuie arătat însă că în unele unități agricole de stat și cooperatiste și mai ales în sectorul individual, există tendința de a nu se respecta epoca optimă de însămînțare a grîului, așteptîndu-se să cadă prima ploaie, în cazul cînd pămîntul este prea uscat.

Părerea noastră este că acest procedeu de a lucra pămîntul este greșit și dăunător producției. Din experiența anilor trecuți, rezultă că este mai bine să se însămînțeze în pămînt mai uscat, decît să se aștepte ploaia. De altfel, acest lucru reiese și dintr-un înțelept proverb folosit de cultivatorii din această parte a țării, care spune că: Cel ce vrea să obțină recolte bogate „seamănă grîul în praf și ovăzul în noroi".

Deosebit de importantă pentru realizarea unei producții sporite la grîul de toamnă este, de asemenea, alegerea timpului cel mai potrivit de însămînțare, în funcție de fertilitatea solului, planta premergătoare, gradul de pregătire a terenului, permeabilitatea lui, condițiile de mecanizare și așa mai departe.

În această privință, trebuie subliniat că însămînțarea grîului în cadrul epocii optime poate da rezultatele așteptate numai dacă este făcută pe un agrofond bun. În primul rînd, este necesar să se creeze, printr-o lucrare corespunzătoare a solului înainte de semănat, un bun pat germinativ, care să asigure îngroparea și acoperirea uniformă a semințelor la o adîncime de 5—7 cm. Numai în felul acesta grîul poate să răsară și să se dezvolte uniform și normal. Uneori însă, cultivatorii din această parte a țării săvîrșesc unele greșeli la însămînțare și anume: nu introduc sămînța într-un strat reavăn, nu folosesc tăvălugul și grapa în terenurile proaspăt arate și neașezate etc. Din aceste cauze, producțiile realizate sînt sub posibilități cu toate că semănatul s-a făcut în cadrul epocii optime.

★

Spre a aplica la cultura grîului de toamnă o agrotehnică diferențiată, am împărțit partea de vest a țării, ținînd seama de condițiile specifice de climă și sol, în 20 de raioane naturale. În aceste raioane (cu excepția cîtorva, care au soluri podzolice) grîul de toamnă ocupă cea mai mare suprafață. Studiind cu amănunțime caracteristicile naturale specifice fiecărui raion, precum și experiența cultivatorilor din locul respectiv, am ajuns la următoarele concluzii în ceea ce privește momentul optim pentru însămînțarea grîului de toamnă.

Raionul de condiții naturale *)	Epoca optimă de însămînțare a grîului de toamnă	Observații
1. Cîmpia Tur Someș	1—20 oct.	Se poate însămînța în teren uscat
2. Depresiunea Oașului	1—15 oct.	Trebuie însămînțat în teren umed
3. Cîmpia Crasna Ier Bereteu	1—20 oct.	Se poate însămînța în teren uscat
4. Nisipurile de la Valea lui Mihai	1—20 oct.	Trebuie însămînțat în teren umed
5. Depresiunea Beiușului	1—10 oct.	Trebuie însămînțat în teren umed
6. Depresiunea Brad	1—10 oct.	Trebuie însămînțat în teren umed
7. Cîmpia Bereteu Crișul Alb	1—20 oct.	Se poate însămînța și în teren uscat
8. Cîmpia Cigher	1—15 oct.	Teren umed
9. Cîmpia Aradului	1—20 oct.	Teren uscat
10. Lunca Mureșului	1—20 oct.	Teren uscat
11. Cîmpia Aranca	1—20 oct.	Teren uscat
12. Cîmpia Mureș-Bega	1—20 oct.	Teren uscat
13. Cîmpia Bega-Timișoara	1—20 oct.	Teren uscat
14. Cîmpia Pogoniș-Bîrzava	1—15 oct.	Teren umed
15. Luncile și terasele Begăi	1—20 oct.	Teren uscat
16. Cîmpia Moravi.tei	1—10 oct.	Teren umed
17. Depresiunea Caraș	1—15 oct.	Teren umed
18. Depresiunea Doman	1—10 oct.	Teren uscat
19. Depresiunea Bozovici	1—10 oct.	Teren umed
20. Clisura Dunării	1—20 oct.	Teren uscat

*) Vezi harta

Pentru a obține recolte bogate este necesar însă ca în cadrul fiecărui interval arătat mai sus să se aleagă zilele cînd timpul și terenul oferă condițiile cele mai prielnice pentru începerea însămînțatului.

În încheiere, vreau să subliniez încă o dată că sîntem de părere ca semănatul grîului să se facă în cadrul epocii optime, chiar dacă nu sînt create cele mai bune condiții naturale cerute de executarea acestei lucrări.

Rezultate grăitoare

În cele de mai jos, nu-mi propun să fac o analiză amănunțită, științifică a epocilor optime pentru însămînțarea grîului de toamnă. Vreau să arăt doar că anul acesta producțiile de grîu în regiunea Constanța au fost foarte mult influențate de timpul de însămînțare.

Așa, de exemplu, gospodăria agricolă colectivă din comuna Limanul, raionul Negru Vodă, a obținut de pe suprafața de 54 ha cu grîu însămînțat între 20 septembrie și 1 octombrie în medie 2.110 kg la ha. Și la gospodăria agricolă colectivă din comuna Coroana culturile de grîu însămînțate în aceeași perioadă au dat peste 2.000 de kg la ha.

Dimpotrivă, acolo unde semănatul grîului s-a făcut tîrziu rezultatele au fost mult mai slabe. La gospodăria colectivă din comuna Plua Petrei grîul semănat între 10—15 noiembrie a produs numai 850 kg la ha. Asa s-au petrecut lucrurile și la gospodăria colectivă „N. Bălcescu" din raionul Babadag.

Experiența și practica fruntașilor recoltelor bogate dovedesc că în regiunea Constanța însămînțatul grîului se poate începe în jurul datei de 10 septembrie și se continuă pînă la 20 octombrie. Însămînțat în acest interval, grîul — în cele 40—50 zile pînă la intrarea în iarnă — răsare și înfrățește normal, fapt ce contribuie în mare măsură la obținerea unor recolte bogate.

Fără îndoială că pentru regiunea noastră cu condiții variate de sol și de climă fixarea unor date calendaristice rigide pentru însămînțatul grîului de toamnă trebuie evitată. Stabilirea epocii optime se cere a fi făcută de fiecare inginer și tehnician agronom de pe teren în mod diferențiat, pe baza observațiilor făcute an de an asupra climei și solului locului respectiv și asupra comportării culturilor semănate la diferite date.

În campania de însămînțări din toamna aceasta organele agricole din cuprinsul regiunii noastre trebuie să fie convinse că producția de grîu din 1958 va fi hotărîtă în mare măsură de timpul la care se face însămînțatul și de calitatea acestuia.

Ing. CINIC CONSTANTIN
de la secția agricolă regională Constanța

Pentru transformarea gospodăriilor agricole de stat în unități rentabile

(Umare din nr. trecut)

BUCUR ȘCHIOPU
adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii

lupta pentru ridicarea producției ole și a rentabilității, paralel cu rile ce se iau pentru mecanizarea exă a lucrărilor, o importanță mare, am putea spune hotărîare folosirea la maximum a tehexistente. În acest domeniu s-au t rezultate demne de a fi luate amă. Folosind mai bine mijloaehnice, gospodăriile agricole de au redus timpul de recoltare a selor de la 88 de zile, în 1955, de zile în 1956; în unele gosporecoltarea s-a efectuat în 18-20 . Anul acesta, majoritatea gos- ilor de stat au efectuat lucrările coltare a grîului în termenul re- de 12 zile. De asemenea, timpul ecutare a arăturilor pentru însările de toamnă a fost redus de de zile în 1955, la 71 de zile 56, iar însămînțările din toamna 1956 s-au efectuat în 61 de zile, le 91 de zile în 1955. Paralel cu nțiile serioase de mijloace și de folosirea mai bună a mașinilor gurat efectuarea lucrărilor la un agrotehnic superior, ceea ce a int pozitiv dezvoltarea culturilor. area la timp a lucrărilor de arat ămînțat a permis ca grîul să înfrățit în iarnă și, cu toată se- în primele luni ale anului, să se te în bune condiții; potrivit cal- se prevede o producție bună u la hectar.

uie spus însă că în spatele ace- ifre medii privind reducerea timde efectuare a lucrărilor agri- e ascund neajunsuri serioase. gospodării agricole de stat au strat cheltuieli mari de mijloace uncă și de timp din cauza proastei folosiri a parcului de mașini agricole. Anul trecut, gospodăria agricolă de stat Ciocîrlia din regiunea Constanța, de pildă, folosind parțial capacitatea combinelor și a secerătorilor-legători, a executat recoltarea grîului în 19 zile, înregistrînd o pierdere de 46,38 kg grîu la hectar, ceea ce reprezintă 4,6 la sută din recolta obținută. Din aceleași motive, gospodăria agricolă de stat Fetești a efectuat recoltarea grîului în 23 de zile, înregistrînd o pierdere de 6 la sută din producția obținută. Dacă calculăm pierderile rezultate în toate gospodăriile agricole de stat, ca urmare a folosirii necorespunzătoare a capacității de producție a mașinilor, ele se ridică în 1956 la peste 50.000.000 de lei. Este imperios necesar ca inginerii și tehnicienii din gospodăriile agricole de stat, conducerea gospodăriilor, tractoriștii și mecanicii să asigure folosirea integrală a tehnicii existente organizînd repararea la timp și de bună calitate a tractoarelor și mașinilor agricole, aprovizionarea lor cu combustibilul și piesele de schimb necesare, generalizarea experienței mecanizatorilor fruntași.

Strîns legată de mecanizarea lucrărilor agricole și folosirea tehnicii existente este aplicarea creatoare, lipsită de șablon, a măsurilor agrotehnice înaintate. Fără introducerea metodelor agrotehnice nu se poate vorbi de o agricultură rațională, bazată pe cuceririle științei agricole. Poți să dispui de cele mai productive și mai perfecționate mașini și tractoare, dar dacă această tehnică nu este folosită pentru efectuarea unei agriculturi științifice, tehnica agricolă rămîne moartă, iar producția agricolă nerentabilă.

Agrotehnica înaintată constituie calea principală pentru asigurarea unei producții mari la culturile de cîmp, la creșterea animalelor, precum și pentru reducerea prețului de cost și sporirea rentabilității în gospodăriile agricole de stat. Aplicarea regulilor agrotehnice necesită cheltuieli sporite de mijloace de muncă, dar creșterea producției vegetale și animale depășește cu mult cheltuielile, astfel că pe unitatea de produs acestea scad. Pe această bază are loc creșterea rentabilității ramurilor agricole, rentabilitatea fiind, după cum știm, în raport direct proporțional cu sporirea producției la hectar sau pe cap de animal.

Aplicarea unor măsuri agrotehnice corespunzătoare condițiilor locale pedoclimatice, folosirea semințelor de mare productivitate, a îngrășămintelor organice și chimice în cantități economice, precum și executarea lucrărilor agricole în termene optime pot și trebuie să devină reguli de conduită permanentă în fiecare gospodărie agricolă de stat.

Acolo unde s-a acordat atenția cuvenită aplicării diferențiate a tuturor măsurilor indicate de agrotehnica înaintată, s-au obținut anul trecut producții mari la hectar, în ciuda condițiilor naturale care n-au fost dintre cele mai prielnice. Gospodăria agricolă de stat „Scînteia" din regiunea Timișoara, de pildă, a obținut 4.900 kg de porumb boabe la hectar, iar gospodăria de stat Satu Mare a realizat pe o suprafață de 100 ha cîte 4.000 kg de porumb boabe la hectar, de pe urma cărora a înregistrat un beneficiu de 100.000 de lei.

Unii specialiști neglijează aplicarea întregului complex de reguli agrotehnice, socotind că se pot obține rezultate bune numai prin aplicarea unor măsuri agrotehnice izolate. Viața arată cît de dăunătoare este această practică. La gospodăria agricolă de stat „Moșneni" din regiunea Constanța, folosind sămînță de hibrid dubli și efectuind în același timp toate lucrările de întreținere cerute de regulile agrotehnice, s-a obținut în 1956, pe o suprafață de 500 ha, o producție medie de 3.500 kg de porumb boabe la hectar. În același an, la gospodăria agricolă de stat „Cobadin", situată în apropiere, unde s-a folosit aceeași sămînță, dar nu s-au efectuat la timp lucrările de întreținere, s-au obținut mai puțin de 1.000 kg la hectar, deși condițiile pedoclimatice sînt asemănătoare. Specialiștii din domeniul agriculturii sînt datori să militeze cu mai multă consecvență pentru lichidarea acestor neajunsuri, pentru aplicarea integrală și diferențiată a complexului de reguli agrotehnice la toate culturile.

Aplicarea complexului de măsuri agrotehnice liberă de orice șablon, de orice elemente de rutină trebuie înțeleasă nu numai în sensul diferențierii în funcție de condițiile pedoclimatice, ci, în primul rînd, în funcție de cerințele economiei naționale și de condițiile concrete economice și tehnice existente la un moment dat.

În numărul 7 al revistei „Probleme agricole", în cadrul unor discuții asupra asolamentelor, a apărut articolul academicianului prof. Gh. Ionescu-Sisești, precum și alte două articole ale unor specialiști în domeniul agriculturii, în care se demonstrează însemnătatea aplicării unei rotații judicioase a culturilor. Neîndoios că rotația rațională a culturilor agricole este un factor important în ridicarea producției și din acest punct de vedere nu putem să nu fim de acord cu părerile expuse în articolele mai sus amintite. Dar tot atît de neîndoios este că azi, în gospodăriile agricole de stat, cu suprafața arabilă de care dispun, nu este posibilă rotația pe 4—6 și 8 ani fără a prejudicia obținerea cantității de cereale, așa cum a fost stabilită în planul economic de stat. Experiența a arătat că efectele negative ale aplicării unei rotații necorespunzătoare a culturilor pot fi înlăturate în bună parte prin aplicarea unor măsuri agrotehnice, obținîndu-se recolte mari de cereale. Astfel, gospodăria agricolă de stat Jegălia din regiunea Constanța, cultivînd grîu după grîu, a reușit anul acesta, datorită aplicării unei agrotehnici corespunzătoare și a 250—300 kg de îngrășăminte chimice la hectar, să obțină în al 4-lea an, pe o suprafață de 30 ha, o producție de peste 2.000 kg la hectar, cu un preț de cost de 800 de lei tona. Pe o parcelă alăturată, cultivînd grîu după ogor negru, a obținut în acest an 3.200 kg la hectar, cu un preț de cost de circa 500—600 de lei tona. Judecînd din punctul de vedere al rentabilității gospodăriei, este mai avantajoasă cultivarea grîului numai după ogor negru. Dar aceasta nu este posibil astăzi, în toate gospodăriile agricole de stat, dacă ținem seamă de cantitatea de cereale care trebuie livrată statului. Dacă analizăm din acest punct de vedere sarcinile care stau în fața gospodăriilor agricole de stat, judecînd nu numai în funcție de rentabilitatea fiecărei culturi, ci în funcție de necesitățile întregii economii naționale, realizarea a 1.500—2.000 kg de grîu la hectar, chiar dacă uneori se obține la un preț de cost mai ridicat, este absolut necesară pentru a asigura fondul central de stat în perioada actuală, cînd se realizează transformarea socialistă a agriculturii.

Tehnicienilor din gospodăriile agricole de stat le revine sarcina de a căuta cele mai bune metode pentru a asigura, în condițiile date, cantitatea de cereale planificată, ținînd seamă de nevoile dezvoltării economiei naționale.

Extinderea metodei de cultivare irigată a porumbului constituie o cale principală în lupta pentru obținerea unor recolte mari de porumb, sigură și constantă. Muncitorii și tehnicienii din gospodăriile agricole de stat au pregătit și însămînțat în această primăvară circa 15.000 ha cu porumb irigat. Practica din alte țări, ca și experiența unor gospodării de stat din țara noastră, ne arată că în regiunile cu precipitații sub 500 mm cultivarea irigată a porumbului aduce sporuri mari de recoltă, scăderea prețului de cost și creșterea corespunzătoare a beneficiului. Prin cultura irigată a porumbului, gospodăria agricolă de stat Cocargeaua din regiunea Constanța a realizat o producție de 5.000 kg de boabe la hectar cu cheltuieli de producție de 2.200 de lei. Experiența arată că obținerea unei recolte de 4.000—5.000 kg de porumb boabe la hectar pe suprafețele irigate este posibilă în condițiile obișnuite de climă din cîmpiile noastre.

Mărind suprafețele irigate (prin canale de suprafață sau irigarea prin aspersiune), în principal la porumb, în regiunile cu ploi mai puține, gospodăriile agricole de stat vor realiza producții mari și ieftine, vor putea dezvolta creșterea animalelor și spori producția de carne, lapte, unt, brînză, asigurînd beneficii mari pe fiecare hectar.

Gospodăriile agricole de stat Cocargeaua, Pietroiu, Ovidiu din regiunea Constanța, care au pregătit și cultivat fiecare în acest an 300—500 ha cu porumb irigat, precum și cele care au pregătit loturi de 100 ha cu porumb irigat, au toate condițiile să realizeze și să depășească mult planul de beneficii, ridicîndu-și astfel rentabilitatea.

În aplicarea regulilor agrotehnice, un loc de frunte trebuie acordat folosirii îngrășămintelor chimice și organice. Practica a arătat influența mare pe care o au îngrășămintele chimice și organice asupra creșterii producției la culturile de cîmp. Anul acesta, aplicarea a circa 45.000 tone de îngrășăminte chimice și a 500.000 tone de îngrășăminte organice la cultura grîului a avut un mare rol în dezvoltarea acestuia.

Folosirea pe scară largă a îngrășămintelor organice și minerale trebuie individualizată, pe cît posibil, în funcție de compoziția minerală a solului și mai ales de natura culturilor. Iată cîteva date care arată importanța economică a îngrășămintelor.

Prin aplicarea de îngrășăminte minerale complexe și granulate în cantități de 100 de unități fertile (azot, fosfor, potasiu) se poate realiza în medie la hectar o producție de 1.800 kg de grîu și un beneficiu de 350 de lei. Gospodăria agricolă de stat Carei, de pildă, aplicînd circa 200 kg de îngrășăminte chimice la un hectar semănat cu grîu, a realizat un beneficiu de 208 lei la hectar, iar gospodăria de stat Dunărea din regiunea Constanța, aplicînd circa 250 kg de îngrășăminte la hectar, a obținut 420 de lei beneficiu la hectar.

Folosirea de îngrășăminte la cultura porumbului contribuie în și mai mare măsură la creșterea rentabilității gospodăriilor agricole de stat.

Iată care este scara creșterii producției de porumb la hectar prin folosirea îngrășămintelor:

50 unități fertile = 2.500 kg/ha
100 „ „ = 4.000 „
150 „ „ = 5.000 „

Din datele de mai sus reiese clar că în măsura în care concomitent cu aplicarea unei agrotehnici corespunzătoare cresc cantitățile de îngrășăminte aplicate, sporește producția de porumb pe fiecare hectar. Dar avantajul folosirii îngrășămintelor chimice și organice la cultura porumbului nu se rezumă numai la creșterea producției. Întrucît sporul de producție pe hectar depășește cu mult cheltuielile suplimentare efectuate prin aplicarea îngrășămintelor, se realizează o producție rentabilă. Obținînd o producție de 2.000 kg la hectar, ca urmare a folosirii îngrășămintelor, gospodăria agricolă de stat realizează un beneficiu de 25.000 de lei la suta de hectare. De pe fiecare 100 ha cultivate cu porumb cu o producție medie de 3.500 kg la hectar, se realizează un beneficiu de 100.000 de lei.

Practica arată că, folosind îngrășăminte minerale complexe și granulate pe baza unei agrotehnici superioare, fiecare 100 de lei cheltuiți în plus pentru îngrășăminte la un hectar cultivat cu porumb poate aduce o creștere a beneficiului de la 300 la 500 de lei.

(Continuare în nr. viitor)

DIN AGRICULTURA UNIUNII SOVIETICE

Colhozul „Trud" nu este o excepție

În fața oamenilor muncii din agricultura Uniunii Sovietice se pune sarcina de mare răspundere de a ajunge în anii apropiați Statele Unite ale Americii, în ceea ce privește producția de carne, lapte și unt pe cap de locuitor. Pentru a se îndeplini cu succes această sarcină, este necesar să se obțină pe întreaga țară cîte 14.100 litri de lapte și 4.200 kg. de carne, la fiecare 100 hectare de teren agricol. Sarcina pusă este pe deplin realizabilă, deoarece agricultura socialistă dispune de posibilități și rezerve uriașe. Aceasta o dovedește experiența multor colhozuri și sovhozuri.

Colhozul „Trud" din regiunea Moscova este o gospodărie fruntașă. În ramura creșterii vitelor aici s-au obținut anul trecut la 100 hectare de izlaz și pășune 49.400 litri de lapte și peste 4.000 kg de carne. Colhoznicii însă nu vor să se oprească la aceste realizări. De aceea ei și-au luat angajamente noi, sporite, propunîndu-și să obțină chiar în acest an 70.000 litri de lapte și 10.000 kg de carne la 100 hectare de teren. Iar în anul 1960, se proiectează să se obțină la 100 hectare de izlaz și pășune 90.000 litri de lapte și 13.000 kg de carne.

Acum doi ani, o delegație agricolă sovietică a făcut o vizită în S.U.A. și Canada. Din darea de seamă prezentată de această delegație, se știe că în anul 1954 producția medie de lapte din S.U.A. s-a ridicat la aproape 2.500 litri de lapte de fiecare vacă. Numai cele mai bune ferme, strict specializate, au obținut cîte 4.200—4.800 litri. În felul acesta, colhozul „Trud", care nu are numai ferme de lapte, ci o gospodărie cu multe ramuri de producție, a și întrecut în ceea ce privește productivitatea vitelor de lapte cele mai bune ferme din S.U.A.

Au fost depășiți indicii realizați de cele mai bune ferme din S. U. A.

Colhozul nu rămîne în urma americanilor nici în ceea ce privește producția animală la 100 de hectare de teren. În anul 1956 s-au obținut în S.U.A. la 100 hectare de teren în mijlociu cîte 11.100 litri de lapte și 3.300 kg de carne. Colhozul „Trud" însă a depășit anul trecut de peste 4 ori acești indici la producția de lapte și în mare măsură la producția de carne.

Cum obține colhozul „Trud" aceste frumoase rezultate? Planurile trasate se vor realiza prin sporirea șeptelului și ridicarea productivității lui.

După cum se știe, animalele la care se obțin cel mai rapid rezultate sînt porcii. Pentru îngrășarea porcilor nu e nevoie decît de cîteva luni. Anul acesta colhozul „Trud" pune la îngrășat 400 de porci, aproape de 4 ori mai mult decît înainte. La sfîrșitul planului cincinal, se vor pune la îngrășat anual aproape 600 de purcei. În anul 1960 se vor obține 12.000 kg de carne de porc la 100 hectare de teren.

Se va da o atenție deosebită și creșterii păsărilor. În toamna acestui an, colhozul va trimite la centrele de colectare prima partidă de păsări: 1.000 de găini și 400 de rațe. Creșterea păsărilor va permite ca în acest an producția de carne din colhoz să crească cu 2.800—3.000 kg.

Pentru a realiza un asemenea avînt vertiginos al creșterii animalelor, este nevoie de o puternică bază furajeră. În colhozul „Trud" o asemenea bază există. Colhozul nu cumpără nici un fel de nutrețuri, în afară de o parte din nutrețurile concentrate.

În colhozul „Trud" se urmărește îndeaproape problema reducerii prețului de cost al producției. Mecanizarea fermelor și a mulsului a făcut să se reducă mult consumul de muncă. Acum, o mulgătoare îngrijește nu 10, ci 15 vaci. În colhoz se practică pășunatul vacilor pe terenuri cu culturi în conveier verde.

Trebuie spus în încheiere că în regiunea Moscova colhozul „Trud" nu este o excepție. Anul trecut, în colhozurile și sovhozurile din regiune s-au obținut la 100 hectare de izlaz și pășune cîte 45.200 litri de lapte și 5.700 kg de carne. Oamenii muncii din agricultura regiunii Moscova luptă pentru sporirea continuă a producției animale. Ei vor să obțină în anul 1957 la 100 hectare de teren din toate ramurile de gospodărie 49.800 litri de lapte și 8.200 kg de carne, iar în anul 1960, respectiv 62.200 litri de lapte și 12.300 kg de carne.

Din țările de democrație populară

În curînd voi veni din nou...

— De vorbă cu țărăncile muncitoare din Germania de vest, venite la Expoziția Agricolă din Markkleeberg (R. D. Germană) —

Îmi îngăduiți — dragi cititori — să vă prezint pe partenerele mele de discuție?

Aici, în stînga, e o tînără femeie cu ochi albaștri, gînditori și plete aurii, strînse într-un coc. Se numește Liza. A venit la noi din Württemberg. Gospodăria părinților săi numără 10 hectare. Ea însă se ocupă mai mult cu pomicultura.

Cealaltă este țăranca muncitoare F. din Bavaria, cu gospodărie mijlocie.

Femeile acestea se află de cîteva zile în Republica noastră. Cinci zile le-au ajuns însă musafirelor pentru a se convinge că noi, aici, am realizat multe lucruri frumoase, despre care ele nu știau nimic, sau să-și dea seama că ceea ce știau era cu totul denaturat.

Cinci zile însă nu le-au fost de ajuns pentru a le permite o privire mai cuprinzătoare asupra politicii duse de statul nostru democrat, mai ales în ceea ce privește agricultura. Însă a devenit clar pentru amîndouă faptul că merită să vii în Republica noastră, deoarece aici înveți a privi cu alți ochi unele lucruri.

— De multe ori am vrut să venim aici, eu și bărbatul meu, îmi spunea țăranca F. Acum, în sfîrșit, am reușit. Și ne place la voi. Mașini bune aveți. Însă cum vă pot fi ele de folos, dacă nu le puteți cumpăra?

— Dvs. aveți un tractor sau o batoză? am întrebat-o.

— Nu. Căci pentru un tractor nu ne-ar ajunge banii niciodată, iar la o batoză nici nu ne-am gîndit.

— Așadar dumneavoastră, care aveți pămînt mai puțin, nu vă puteți ușura munca cu astfel de mașini cum sînt tractorul și batoza? am mai întrebat-o.

— Firește, mi-a răspuns ea. Noi, desigur că nu.

— Ei vedeți? Așa stau lucrurile pe la dvs. Cei bogați pot să-și cumpere mașini. Și prin aceasta ei vă sînt cu mult superiori vouă, care vă chinuiți mai departe, muncind cu brațele. Și ce vă așteaptă? Falimentul, din cauza concurenței. La noi așa ceva nu se mai poate întîmpla, deoarece muncitorul și țăranul își hotărăsc singuri soarta. Statul nostru a înființat S.M.T.-uri pentru a ușura cît mai mult posibil munca celor de pe ogoare. Și pentru ca mașinile statului să poată fi folosite cît mai rațional, țăranii noștri se unesc în cooperative agricole de producție.

Aceste cuvinte au înfierbîntat-o mult pe Liza. Cuvîntul „cooperativă agricolă de producție" îi produce mai de mult bătaie de cap — după cum am aflat de la ea, mai tîrziu.

— Noi, mi-a spus ea, credeam că și aici cei care au prea puțin pămînt abia se pot ține singuri pe propriile lor picioare. Intrînd într-o cooperativă agricolă de producție, credeam că nimic nu-ți mai aparține.

— Vezi? — i-am spus — Cu o astfel de propagandă mincinoasă îi sperie cei care nu vor să vină pe teritoriul Republicii Democrate Germane, pe țăranii muncitori din Germania de vest. Dar că membrii întovărășirilor agricole rămîn stăpîni pe pămîntul lor și că împreună hotărăsc ce anume trebuie să se facă pentru a dobîndi rod cît mai bogat — și prin aceasta să-și îmbunătățească continuu nivelul lor de trai — aceasta e trecut de ei sub o tăcere mormîntală.

— Ceea ce îmi arătați este cu totul nou pentru mine — mi-a spus gînditoare Liza. Și a adăugat parcă numai pentru ea: „Și doar foarte multe lucruri făcute la voi sînt într-adevăr bune. Știți, am vorbit cu mai multe țărănci. Și nici una nu mi-a spus că nu și-a putut vinde produsele, cum se întîmplă la noi.

— Iar noi cei din Bavaria sîntem separați de podișurile noastre din Turingia și Saxonia — intră în vorbă țăranca muncitoare F. Cine poartă vina?

— Nu noi am scindat Germania, le-am spus. Dar pentru planurile lor războinice, anumitor oameni de la voi le convine mai mult o Germanie neunită, decît una unită. Însă astăzi, noi, oamenii simpli, am devenit o forță care poate împiedica un nou război. Pentru aceasta însă și voi, cu toții, trebuie să ne puneți umărul. Și puteți. Fiți atenți la alegerile Bundestagului. Alegeți-i pe acei oameni care sînt împotriva organizației NATO, împotriva pregătirilor pentru un nou război.

— Sincer să spun, m-am gîndit mult dacă să vin aici, sau nu. Acum sînt foarte bucuroasă. La voi, omul devine mai optimist. Ar trebui să vedem mai multe. Acum trebuie să plec. Dar, în curînd voi veni din nou.

— Da, Liza, vino din nou. Îndeamnă-i să vină aici, cu tine, pe cît mai mulți prieteni, pentru ca și ei să poată cunoaște adevărul adevărat despre noi.

ANNELIESE HOFFMANN

5 OAMENI — 500 DE HECTARE

SE POATE ȘI MAI MULT

Vestea înființării în unitatea lor a unei brigăzi experimentale, care să lucreze după principiul: 5 oameni la 500 ha, a fost primită cu mult entuziasm de către mecanizatorii gospodăriei agricole de stat Jegălia, din regiunea Constanța. Fiecare dintre ei ar fi vrut să i se acorde și lui această cinste de a face parte din brigadă. Pînă la urmă, au fost aleși cei cinci: Cîmpeanu Ilie, Tudor Ostroveanu, Petre Holovate, Sali Ștefan, iar ca responsabil al brigăzii cel mai vrednic mecanic agricol din gospodărie: Lucian Bădescu.

La o consfătuire ce a avut loc la Constanța, Lucian Bădescu a chemat la întrecere toate brigăzile experimentale din celelalte gospodării de stat ale regiunii.

Răspunderea față de angajamentul luat în întrecerea lansată nu le-a dat prea mult răgaz de odihnă vrednicilor mecanizatori ai brigăzii experimentale de la Jegălia. Cu cele 3 tractoare Universal-26 și 2 UTOS-2, cu majoritatea mașinilor agricole primite la vreme au pornit la lucru. Semănatul porumbului pe cele 200 de ha cu ajutorul semănătorilor „Victoria" s-a făcut în timpul optim. La această cultură, brigada a făcut toate lucrările mecanizat: arătura, semănatul, administrarea îngrășămintelor chimice. Cu ajutorul tractoarelor și al cultivatoarelor suspendate au executat și trei prașile mecanizate la porumb care acum promite o recoltă bogată.

La cultura grîului, semănat din toamnă, au făcut lucrări de întreținere (grăpări) și au aplicat îngrășăminte. Cu toate că grîul a suferit mult de pe urma căldurilor excesive din preajma recoltatului — care l-a pălit — totuși, datorită muncilor mecanizate făcute la timp și potrivit cerințelor agrotehnicii, brigada a scos de pe cele 200 de ha o producție medie ce depășește producția planificată cu cîte aproape 100 kg la fiecare hectar.

— Dacă nu erau căldurile alea, îmi spunea zilele trecute, cu necaz, tov. Lucian Bădescu, ne-am fi putut mîndri cu o producție de cel puțin 2.200 de kg la ha. Sperăm însă ca la porumb să depășim planul cu procente care să ne facă mai multă cinste.

Din activitatea brigăzii experimentale de la gospodăria de stat Jegălia

★

...Ne aflam pe o tarla a secției a III-a a gospodăriei, unde brigada lucra la recoltatul porumbului de siloz. Cu această ocazie, am aflat că brigada a mai făcut deosebit de lucrările ce-i reveneau și altele printre care: grăpatul grîului pe o suprafață de 50 ha, aratul a 82 de ha pentru porumb (din care a și semănat 48 de ha), seceratul cu secerătorile-legători a 67 ha cu orz, recoltatul a 100 ha de grîu cu combinele etc.

Mult m-am mirat aflînd că mecanizatorii brigăzii experimentale folosesc la recoltarea porumbului de siloz două combine K.U.-2 și nu o combină specială de însilozare.

— Asta o facem din cauză că nu ne-au sosit combinele necesare, m-a lămurit mecanicul șef al gospodăriei, tov. ing. Valentin Trifan.

În prezent, la recoltatul porumbului de siloz cu combinele K.U.-2, — care în mod normal se folosesc la recoltatul porumbului boabe, — acestea se înfundă des. Nu e de mirare că membrii brigăzii abia reușesc să recolteze cîte 1—1½ ha zilnic.

Cu această ocazie, responsabilul brigăzii mi-a cerut să scriu la gazetă că nu întotdeauna muncitorii din industria noastră constructoare de mașini agricole se pot lăuda cu calitatea mașinilor. Îndeosebi, el se plîngea de asamblarea defectuoasă a unor organe la combinele K.U.-2, la sistemul de ungere al acestora (a niplurilor), care lasă uneori de dorit. Responsabilul brigăzii sublinia de altfel că nici pînă acum direcția respectivă din Departamentul Gostat nu a precizat cum vor fi retribuiți membrii brigăzii pentru lucrările executate de ei în plus, în gospodărie.

Stînd de vorbă cu tov. director I. Zaporojan, cu inginerul șef, tov. Pavel Portase, și contabilul șef, tov. Mircea Vețu, am analizat împreună ce economii au adus gospodăriei muncile mecanizate pe cele 500 de hectare lucrate de brigada experimentală. Astfel, am putut constata că la grîu, față de 926 lei planificați s-au cheltuit numai 781 lei la ha, reușindu-se ca prețul per kg de grîu să coste numai 0,31 lei în loc de 0,65 lei, adică mai puțin de jumătate. Pînă acum, la cultura porumbului s-au efectuat cheltuieli de numai 932 lei la ha, față de 1.347 lei planificați. Numai la prășit, bunăoară, s-au cheltuit la fiecare hectar cu 80 lei mai puțin față de prașilele manuale. Pentru recoltarea porumbului care se va face mecanizat cu combinele K.U.-2 se va mai cheltui foarte puțin.

Experiența brigăzilor experimentale dovedește că anul viitor se va putea extinde această metodă. Dar pe ce suprafață? — ne întrebăm. Căci, după cum am văzut, vrednicii mecanizatori de aici au făcut încă multe alte lucrări peste cele prevăzute în contractul încheiat cu conducerea gospodăriei.

La această întrebare mi-a și răspuns tov. ing. Pavel Portase:

— După analiza făcută de noi împreună cu membrii brigăzii, reiese că sarcina de 500 ha este mică. Cu toții sîntem de acord că se pot lucra în bune condiții nu 500, ci 600 de hectare, adică 120 de ha de fiecare om.

Credem că propunerea mecanizatorilor de la gospodăria de stat Jegălia este interesantă și ea trebuie analizată în mod temeinic pentru activitatea brigăzilor experimentale din anul viitor.

L. EȘEANU

Cronica evenimentelor internaționale

În U. R. S. S. a fost experimentată racheta balistică intercontinentală

Zilele acestea, lumea întreagă a aflat, dintr-un comunicat al agenției TASS, că în U.R.S.S. a fost experimentată cu succes racheta balistică intercontinentală cu foarte mare rază de acțiune.

Așa cum se arată în comunicat, zborul rachetei sovietice s-a efectuat la o foarte mare înălțime, neatinsă pînă în prezent. Parcurgînd într-un timp scurt o distanță uriașă, racheta a căzut în regiunea fixată. Rezultatele obținute arată că există posibilitatea lansării de rachete în oricare parte a lumii.

Acest eveniment prezintă o covîrșitoare importanță. Construirea și experimentarea cu succes de către Uniunea Sovietică a rachetei balistice intercontinentale constituie o mărturie în plus a superiorității științei sovietice și face să survină o importantă modificare a echilibrului de forțe în arena internațională.

Așa cum mărturisesc înseși ziarele din Apus, aflînd vestea experimentării de către U.R.S.S. a rachetei balistice intercontinentale, cercurile agresive din Occident au primit o grea lovitură. Aceasta cu atît mai mult, cu cît, după cum se știe, racheta balistică intercontinentală „Atlas", experimentată de curînd de către S.U.A., prevăzută să parcurgă o distanță de 8.000 km. și să atingă o înălțime de 1.300 km., a făcut explozie și s-a prăbușit în mare după numai cîteva zeci de kilometri de la lansare.

Autorii celor mai multe comentarii în presa capitalistă sînt nevoiți să recunoască că știința și tehnica sovietică a obținut un uriaș succes prin crearea unui asemenea tip de armă. Ziarul „New-York Herald Tribune" scrie: „Construirea cu succes de către Rusia a rachetei intercontinentale înaintea Statelor Unite modifică considerabil raportul de forțe pe arena mondială".

Comunicatul agenției TASS arată că guvernul sovietic este nevoit, datorită atitudinii vădit negative a puterilor occidentale și în primul rînd a S.U.A. față de o rezolvare pozitivă a problemei dezarmării, să ia toate măsurile necesare în scopul asigurării securității statului sovietic. Totodată, guvernul sovietic va continua să insiste pentru realizarea unui acord cu privire la încetarea experiențelor și interzicerea armei atomice, cu privire la problema dezarmării în ansamblu, în a cărei rezolvare pozitivă sînt interesate toate popoarele lumii.

Complotul imperialist împotriva Siriei

Deoarece ajutorul economic de care Siria avea nevoie și pe care a încercat să-l obțină din partea Statelor Unite era legat de anumite condiții politice, inacceptabile pentru un stat suveran, această țară s-a adresat Uniunii Sovietice, la care a găsit un sprijin prietenesc. Ca urmare, la Moscova s-au încheiat nu de mult o seamă de acorduri sovieto-siriene cu caracter economic și tehnic, lipsite de orice condiții politice.

Această acțiune a actualului guvern sirian a provocat furia imperialiștilor, care au și pus de altfel la cale un complot ce urmărea să înlocuiască printr-o lovitură de stat guvernul de la Damasc cu un guvern proamerican. Acest complot însă a fost demascat de autoritățile siriene.

Eșuînd în uneltirile lor murdare și constatînd că guvernul Siriei și-a reafirmat cu tărie în ultima vreme poziția de independență și suveranitate, cercurile imperialiste din Apus recurg acum — ca să-și justifice acțiunile — la binecunoscuta gogoriță a unei așa-zise „primejdii comuniste" și a unei așa-zise „acțiuni sovietice" în Siria.

Ca urmare, Siria a devenit acum ținta unor puternice presiuni inspirate și dirijate de cercurile imperialiste americane, cu scopul de a o face să-și schimbe politica.

Poporul sirian însă, strîns unit în jurul guvernului său, respinge cu dîrzenie presiunile cercurilor imperialiste, hotărît să-și mențină neștirbite independența și suveranitatea, să-și făurească viața după propria sa dorință, potrivit intereselor naționale ale țării.

Șantajul și amenințările imperialiste la adresa Siriei sînt respinse cu indignare de popoarele arabe, de toate popoarele iubitoare de pace din lumea întreagă.

Negru pe alb

Noul ministru al Apărării al S.U.A., Neil McElroy, este director al marilor societăți „General Electric Co" și „Chrysler Corporation", care dețin importante comenzi de materiale pentru armată.

Proaspăt „uns" la Apărare,
Dînsu-ndeosebi promite
C-o să apere-anumite
Interese... financiare!

În vederea apropiatelor alegeri din R. F. Germană, la Bonn a sosit cunoscutul financiar american Bernard Lamb, specialist pentru campaniile electorale al partidului republican al S.U.A.

Nu știm cine s-o alege
'N parlamentul de la Bonn,
Dar financiaru-i lege:
S-o alege c-un... plocon.

SĂ ÎNSILOZĂM cît mai multe furaje!

Mai mult sprijin colectiviștilor la însilozări

În raionul Urziceni cooperativizarea agriculturii se află într-un stadiu înaintat; ca urmare, în ultima vreme pe lîngă cultura cerealelor a luat un mare avînt și creșterea vitelor. În prezent, aproape toate cele 15 gospodării agricole colective existente în raion au ferme dezvoltate de vaci, oi și porci.

Trebuie arătat însă că țăranii muncitori din acest raion — și îndeosebi colectiviștii — nu sînt sprijiniți în suficientă măsură de către organele locale, de stat și agricole, în scopul completării și întăririi bazei furajere. Aceasta se poate constata de altfel și din felul cum se desfășoară în prezent acțiunea de însilozare a furajelor.

Pînă la data de 22 august a.c., numai gospodăria colectivă din comuna Grindu însilozase circa 100 de tone de porumb furajer. La restul gospodăriilor colective (Cocora, Alexeni, Gîrbovi, Colelia, Malu, Broșteni, Cioara, Coșereni, Dridu și altele) nici nu poate fi vorba de începerea însilozărilor, deoarece n-au fost făcute gropile pentru depozitarea nutrețurilor.

Nu e de mirare că lucrurile stau astfel de vreme ce colectiviștii sînt lipsiți aproape complet de concursul inginerilor și tehnicienilor agronomi și zootehniști. Conducerea secției agricole raionale, în loc să repartizeze pe tehnicieni pe grupe de comune, pentru a organiza și îndruma însilozarea furajelor a găsit de cuviință să le traseze sarcini cu totul străine de această acțiune. Așa, bunăoară, tehnicianul I. Mitrea a fost scutit de sarcina ce-i revenea pe linie de însilozări, încredințîndu-i-se în schimb... organizarea expoziției agricole raionale! Nici tehnicienii agronomi, zootehniști și veterinari de la comune nu au fost antrenați în întregime în acțiunea de însilozare.

De ce oare conducerea secției agricole raionale (șef de secție ing. D. Ripan) nu înțelege să acorde sprijinul necesar cultivatorilor, în vederea asigurării bazei furajere? Oare prin această atitudine de automulțumire nu se nesocotesc prevederile hotărîrii Ministerului Agriculturii și Silviculturii și C.C. al U.T.M. privind buna desfășurare a însilozărilor?

Organele agricole regionale cunosc prea bine situația existentă în acest raion dar se complac și ele în această stare de lucruri. Ca dovadă, tov. ing. Grumberg, șeful serviciului de bază furajeră de la secția agricolă regională, n-a întreprins nimic pînă în prezent pentru ca lipsurile semnalate să fie lichidate.

Colectiviștii din raionul Urziceni au mare nevoie de ajutorul tehnicienilor pentru a îndeplini planul de însilozare a nutrețurilor. Este necesar deci ca organele agricole raionale și regionale să ia grabnic măsurile corespunzătoare pentru ca ritmul însilozării nutrețurilor să fie intensificat. În raionul Urziceni există posibilități suficiente ca această lucrare să fie terminată în cel mult 10—15 zile.

Ing. B. TRAIAN

Pe scurt

● *La gospodăria agricolă de stat Iancu Jianu din raionul Balș, regiunea Craiova, cu sprijinul efectiv al organizației de bază U.T.M. din gospodărie și al tinerilor din comună s-au însilozat pînă în prezent 1.200 tone porumb furajer, precum și alte nutrețuri. Pentru asigurarea spațiului corespunzător depozitării furajelor tinerii din gospodărie au dat un ajutor permanent la săparea gropilor pentru siloz.*

● *Și la gospodăria agricolă de stat Sopîrlița, tinerii din gospodărie, la îndemnul organizației de bază U.T.M., au răspuns cu entuziasm dînd tot sprijinul la însilozarea nutrețurilor.*

La săparea gropilor pentru siloz ei au depășit planul cu 30—60 la sută, evidențiindu-se în această acțiune tinerii: Ciomoianu Jean, Ciocan Dumitru și Ciocan Fana.

NOTĂ

Muncitorii agricoli francezi luptă pentru sporirea cîștigurilor

Un decret dat de curînd de guvernul francez a stabilit cîștigul mediu pe oră al unui muncitor din industrie și comerț, cîștig care e departe totuși de a răsplăti just munca depusă și a acoperi măcar parțial cheltuielile zilnice de trai.

Într-o declarație făcută ziarului „L'Humanité", Maurice Carroué, secretarul general al Federației C.G.T. pentru Agricultură, a subliniat însă că în ceea ce-i privește pe muncitorii agricoli, aceștia sînt și mai năpăstuiți, întrucît cîștigul lor mediu pe oră n-a suferit nici o schimbare.

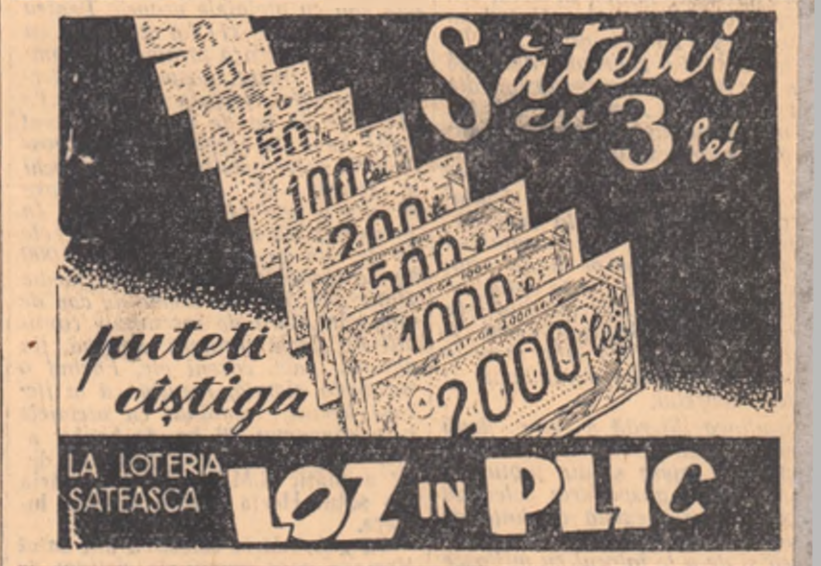
Dat fiind costul din ce în ce mai ridicat al vieții în Franța (ridicarea prețurilor îndeosebi la alimente luînd proporții în ultimele luni) nu e de mirare că în 1956 și în acest an, un număr din ce în ce mai mare de muncitori agricoli părăsesc satele, îndreptîndu-se către orașe, în căutare de lucru.

Ori de cîte ori s-a pus în ultimul timp problema majorării cîștigului muncitorilor agricoli, proprietarii au vărsat lacrimi de crocodil, văicărindu-se că „n-au de unde" plăti acest spor de salarii. Se pune întrebarea: Le este într-adevăr „greu" proprietarilor domeniilor agricole din Franța să satisfacă cererile muncitorilor agricoli? Este oare adevărat că în această privință ei sînt împiedicați de... situația prețurilor fixate pentru produsele agricole? Nicidecum. În 1955 și 1956 randamentul mijlociu la hectar, în 12 departamente unde se face agricultură intensivă, a fost cu mult mai mare la cultura grîului, de pildă, față de cheltuielile investite, astfel că proprietarii au băgat în casele lor de bani sume destul de mari, dobîndite din sudoarea muncitorilor agricoli. Pe de altă parte, numărul muncitorilor agricoli folosiți de către marii proprietari a fost micșorat din ce în ce mai mult, ceea ce a determinat ca fiecăruj grăjdar, tractorist, mînuitor de mașini etc. să-i revie un volum de muncă mai mare decît pînă în 1956. Deci cu bani mai puțini, proprietarii au executat aceleași lucrări ca și atunci cînd numărul salariaților era mai mare.

„Ce așteaptă guvernul, deci, pentru a lua o hotărîre în această privință?" întreabă în declarația sa Maurice Carroué, secretarul general al Federației C.G.T. pentru Agricultură.

Nu trebuie uitat că în acest timp, zeci și zeci de proprietari de domenii agricole „manevrează" făcînd fel de fel de intervenții pe lîngă miniștri ca și pe lîngă funcționari superiori ai Ministerului Agriculturii din Franța, ca eventualul decret pentru stabilirea unui cîștig mai omenesc pentru muncitorii agricoli să fie deocamdată... lăsat de o parte.

Muncitorii agricoli și toți oamenii muncii din Franța care îi sprijină nu pot rămîne însă inactivi față de această situație. În ultimul timp, la Ministerul Agriculturii cît și la Președinția Consiliului de Miniștri din Franța se primesc zilnic mii de scrisori și telegrame prin care muncitorii agricoli cer să li se facă dreptate. Este sigur că lupta lor unită va fi pînă la urmă încununată de succes.

Cultivatori de in și cînepă din regiunea Stalin!

Respectați termenele optime de recoltare indicate de către îndrumătorii D.C.A.

Sortați pe calități tulpinile recoltate.

Predați centrelor de colectare, la termenele stabilite pe comune, tulpinile recoltate și sortate.

Odată cu predarea recoltei din 1957 încheiați contracte pentru anul 1958, pentru a putea alege și pregăti din toamnă în mod corespunzător terenul pentru culturi, prin aplicarea arăturii adînci și încorporarea îngrășămintelor minerale în sol. Aceasta aduce venituri mari la hectar și ridică bunăstarea gospodăriei voastre.

Buletin Meteorologic

pentru zilele de 31 august, 1 și 2 septembrie

INSTITUTUL METEOROLOGIC CENTRAL COMUNICĂ TIMPUL PROBABIL PENTRU URMĂTOARELE TREI ZILE:

Vremea se va răci treptat și mai accentuat în Ardeal. Cerul va fi schimbător, mai mult noros la începutul intervalului, cînd vor cădea averse de ploaie în cea mai mare parte a țării. Vîntul mai tare, în intensificare în sectorul nord și apoi din est. Temperatura aerului în scădere. Minimele vor coborî noaptea între 3—10 grade în nordul țării și între 10—15 grade în restul țării. Temperaturile maxime nu vor depăși în restul țării ... grade.

În munți, peste 1.500 m altitudine îngheț nocturn. Temperatura solului în regiunea de deal și cîmpie a țării va scădea sub 20 grade în straturile cuprinse între 5—... cm. Umezeala solului va fi în creștere ușoară.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".